

UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA

(RE)VISUALITZANT EL TREBALL SEXUAL

UNA APROXIMACIÓ AL TREBALL SEXUAL ORIENTADA
A LA TASCA SOCIOEDUCATIVA

Laia Martínez Fajula

Tutora: Raquel Cercós Raichs

Treball Final de Grau

4rt d'Educació Social

Universitat de Vic – Universitat Central de Catalunya

Facultat d'Educació, Traducció i Ciències Humanes

17 de maig de 2019

Resum

El present document examina el treball sexual amb la finalitat de construir un marc de referència per a l'actuació socioeducativa amb aquest col·lectiu, partint de la premissa que cal conèixer per actuar. L'estudi recull informació entorn el treball sexual des de tres perspectives diferents. La perspectiva identitària, tant individual com col·lectiva, que ens proporciona una fotografia del col·lectiu des de la vessant més personal. La perspectiva social, que ens ajuda a comprendre els factors socioculturals que influeixen i conviuen amb aquesta realitat, així com la posició que en pren la població. Per acabar la perspectiva del sistema, on proporcionaré informació legal i estructural que defineix el treball sexual. La relació d'aquest marc de referència amb l'expressió de necessitats i demandes de treballadors i treballadores sexuals, ens facilitarà les eines per reflexionar entorn la tasca socioeducativa que es porta a terme en l'actualitat amb el col·lectiu, establint les primeres passes per a la millora i creació de recursos que abordin les seves demandes.

Paraules clau: Treball sexual, *queer*, feminisme, estigma, autoorganització.

Abstract:

This document examines sexual work to build a framework for socio-educational action with this collective, based on the premise that we have to know about a reality to act. The study collects information about sexual work from three different perspectives. The identity perspective, individual and collective, that gives us a picture of the group from the most personal point of view. The social perspective, which helps us to understand the sociocultural factors that influence and coexist with this reality, as well as the position taken by the population. And the perspective of the system, where I will provide legal and structural information that defines sexual work.

The connection of the theoretical framework with the needs and demands of sexual workers, will provide us with the tools to reflect on the socio-educational work that is carried out with this group, establishing the first steps to improve and create resources for them.

Keywords: Sexual work, *queer*, feminism, stigma, self-organization.

Index

I.	El personal és polític: Introducció i justificació del tema de recerca	3
II.	Interrogants: Pregunta de recerca, objectius i metodologia.....	4
III.	BLOC IDENTITAT	7
1.	Donar nom a les realitats per canviar-les: els termes <i>treballadora sexual</i> i <i>puta</i> com a identitat i símbol de lluita política i social.....	9
2.	Realitats dissidents: Aproximació a la teoria queer	11
3.	Dissidència com a arma política: identitat col·lectiva i lluita per la defensa dels drets dels treballadors i treballadores sexuals.....	13
3.1.	Genera.....	14
3.2.	Prostitutes Indignades	14
3.3.	OTRAS.....	15
IV.	BLOC SOCIETAT.....	16
1.	El gènere com a constructe social que configura el treball sexual	16
2.	Societat posicionada: Paradigmes davant la realitat del treball sexual ..	18
2.1.	Abolicionisme.....	19
2.2.	Regulacionisme	19
2.3.	Prohibicionisme.....	19
2.4.	Prosex.....	20
3.	Acció Social: Recursos socials i educatius dirigits a treballadores sexuals	20
3.1.	Pla per a l'Abordatge Integral del Treball Sexual i agència ABITS ..	21
V.	BLOC SISTEMA	23
1.	Sistema patriarcal com a mar de referència en la construcció de la sexualitat femenina i el model de treball sexual.....	24
2.	Consum de dones: Feminització de la pobresa i mercantilització del cos en el marc capitalista	26
3.	Dominació sistèmica: formes de dominació i rols de poder en el sistema	27

4.	En aigües de ningú: breu repàs per la legalitat Espanyola i Catalana....	30
VI.	BLOC: Veus del treball sexual.....	32
1.	Treball de camp: aprofundiment en la recollida d'informació i elaboració de les entrevistes	32
2.	El·lxs: presentació de la mostra	34
3.	Veus des del viure i el sentir: exposició de resultats.....	36
4.	Connexió de veus: anàlisi de resultats i relació entre entrevistes i marc teòric	40
5.	Passar a l'acció: Exposició i anàlisi de demandes i necessitats de les persones entrevistades	48
VII.	Conclusions.....	50
VIII.	Reflexió final.....	53
IX.	Referències bibliogràfiques	54

I. El personal és polític: Introducció i justificació del tema de recerca

El personal és polític és una frase que caracteritza el feminisme de la dècada dels setanta, creada i impulsada per l'escriptora, filosofa i activista Kate Millett (1970). Aquesta fa referència a la connexió entre allò que és propi de la persona i allò col·lectiu o comunitari. El nostre esdevenir, la nostra percepció del cos, les nostres relacions sexoafectives, tenen incidència en la col·lectivitat, en la societat, en la política. Quan comprem que el personal és polític, estem entenent que les discriminacions, exclusions i violència que patim no són un problema individual que només ens concerneix a nosaltres mateixes, sinó que la vivència individual de la desigualtat és part del sistema i conseqüència d'aquest. Quan afirmem que el personal és polític estem dient que els nostres cossos són espais polítics, perquè en ells hi ha marques d'abusos, de cànons de bellesa, de cicatrius de no acceptar-nos; i això no només ens afecta només a nosaltres sinó a tota la societat.

La llavor d'aquest treball és fruit d'una inquietud personal, que sorgeix arrel el debat sobre el treball sexual que vam tenir en el col·lectiu feminista on participo. D'aquella trobada vaig sortir feta un mar de dubtes que espero respondre i amb un posicionament vers aquesta realitat gens clar. Sense saber en quin costat de l'esclatxa posicionar-me i veient com en la recerca d'informació em topava amb poques veus de les protagonistes, em pregunto: Què en pensen del debat sobre el treball sexual les pròpies treballadores i treballadors sexuals?

Aquesta inquietud personal es va traslladar fàcilment a l'àmbit acadèmic. Al llarg de la carrera en diverses ocasions en han remarcat la idea que no podem parlar d'una realitat sense tenir en compte les protagonistes, partint de la idea de Freire (1970) que les oprimides han de lluitar per la seva pròpia alliberació i, per tant, no tenir en compte les seves veus voldria dir dificultar el seu desarrelament de la opressió.

Una cosa aparentment tan personal com la sexualitat, es defineix des del públic, des de l'heterònoma, des de la sexualització de determinats cossos i

des dels mandats religiosos. Així que em plantejo una fotografia del col·lectiu de treballadores sexuals des de diferents perspectives: la identitat personal, la societat i el sistema. Entenent que per a la intervenció amb un col·lectiu cal abans la comprensió del seu context i la escolta de les seves demandes.

II. Interrogants: Pregunta de recerca, objectius i metodologia

D'entrada, com he comentat, la meva preocupació era l'escolta de treballadores sexuals, saber com és la seva realitat, les seves vivències i el seu posicionament vers l'abolició, prohibició o regulació del treball sexual. A mesura que vaig anar aprofundint en la lectura de documents, entrevistes i manifestos, em vaig anar adonant de les necessitats socials i educatives del col·lectiu, plantejant-me nous interrogants i la necessitat de fer un pas més endavant i no quedar-me sols en la descoberta d'una realitat, sinó plantejar-me quins poden ser els següents passos des d'una perspectiva social i educativa. Em plantejo doncs les preguntes de recerca següents:

1. Quina és la fotografia actual del treball sexual des de la perspectiva identitària, social i del sistema?
2. Quines són les necessitats socials i educatives del col·lectiu?
3. Quines accions es podrien dur a terme des de l'educació social per a la visibilització i compliment de les demandes del col·lectiu de treballadors i treballadores sexuals?

Per a la recerca de les respostes a aquests interrogants, em plantejo un seguit d'objectius:

- Realitzar un esbós del que és el treball sexual partint de tres perspectives diferents: la identitat, la societat i el sistema.
- Analitzar les demandes del col·lectiu des de la investigació d'agrupacions, recursos i persones que es dediquen al treball sexual, entenent doncs quines són les necessitats dels treballadors i treballadores sexuals.
- Posar especial atenció en aquelles pràctiques dins el treball sexual que posen en manifest les demandes del col·lectiu en forma de reivindicació política i social.

- Reflexionar entorn el paper de l'educació social en el debat actual i en l'abordatge de les demandes del col·lectiu de treballadors i treballadores sexuals, així com les premisses i posicionaments que caldria tenir presents.

Pel que fa a la metodologia de treball, em proposo dues formes d'investigació des del plantejament qualitatiu, entenent que el meu objectiu no és entendre el col·lectiu en la seva globalitat, sinó posar atenció en les demandes i necessitats concretes dels treballadors i treballadores sexuals, així com en el seu context. Per una banda duré a terme un buidatge de fonts documentals, tenint present llibres, entrevistes, articles i investigacions que abordin el treball sexual des d'una perspectiva feminista i educativa, partint de les teories feministes i *queer*. D'aquest es desprendrà un posterior anàlisi i interpretació dels textos. Aquest mètode l'utilitzaré per a la recollida d'informació del marc teòric així com les temàtiques importants a preguntar en les entrevistes. Documents escrits com els articles a diaris i revistes, també m'ajuden a veure quina visió tenen terceres persones del fenomen, així com el posicionament de la població vers aquesta realitat.

Posteriorment duré a terme entrevistes amb persones que es dediquin al treball sexual, per tal d'aprofundir en l'esfera individual, així com les seves accions personals en l'esfera pública. L'objectiu d'utilitzar aquesta eina, és apropar-me a situacions reals concretes. La intenció és fer una entrevista oberta, on la persona tingui llibertat per expressar allò que cregui convenient; informal, ja que penso que és una bona eina per apropar-me al col·lectiu i que la persona o persones en qüestió es sentin més còmodes i properes; i no directiva, ja que tinc la intenció d'anar a escoltar a la persona i de dirigir l'entrevista en funció de les respostes.

Com he comentat la investigació pretén dissecionar la temàtica des de diferents mirades, és per això que el treball es divideix, d'entrada, en tres grans blocs. La intencionalitat d'estructurar en aquests blocs la recerca és oferir una mirada del treball sexual que vagi des d'allò més personal, passant per l'entorn proper de les treballadores sexuals i acabant per una esfera més gran on veurem els trets del sistema que afecten a aquesta

realitat. D'aquesta manera podrem entendre millor les vivències i demandes del col·lectiu, ja que en sabrem el context. El primer bloc fa referència a la identitat de les treballadores i treballadors sexuals, fent referència a allò personal. En aquest apartat incidiré en els trets identitaris del col·lectiu, tant de forma individual com en forma d'agrupacions, entenent que la nostra identitat, com comentarem a l'inici del bloc, es forma a través de les nostres relacions socials. El segon i tercer bloc incideixen en allò polític. Primerament incidiré en la perspectiva social, posant en manifest aquells constructes socials que incideixen en l'esdevenir i la percepció del treball sexual, posant en relleu les accions que es porten a terme des de l'educació social. Per acabar el marc teòric em centraré en aquells aspectes del sistema que afecten al treball sexual, per tal d'entendre les seves demandes i posant l'accent en aquells marcs legals i simbòlics que es desprenen del sistema i afecten al col·lectiu. Aquesta mirada sistèmica del treball sexual conclou amb l'escolta i anàlisi de veus de les treballadores i treballadors sexuals.

III. BLOC IDENTITAT

Les persones portem centenars d'anys amb una pregunta recurrent en ment: Qui sóc jo? La recerca de la identitat ha portat a nombrosos pensadors a plasmar idees sobre la construcció de l'esser humà des de postures molt diverses. Entenent el marc social i educatiu de la investigació, em centraré en aquelles teories que relacionen els termes educació i societat en la construcció de la identitat humana. Concretament em basaré en les teories de Charls Taylor i Amartya Sen. Taylor penso que ofereix a la investigació una teoria des de la perspectiva de les ciències socials, que concorda amb el marc de la investigació. D'altre banda Sen fa aportacions a la teoria de Taylor que ajuden a dibuixar el concepte d'identitat que es tindrà present al llarg del document.

Per tal de definir el terme començo amb una fotografia terminològica, partint de la definició que dóna del terme. Posteriorment analitzarem el terme a partir de les teories de la identitat dels autors esmentats:

Conjunt de característiques que fan que una persona o una comunitat sigui ella mateixa.¹

Charles Taylor (1996) entén la identitat com un constructe social, una narrativa que anem escrivint en funció dels vincles establerts amb altres persones. La seva teoria de la identitat defensa que la persona no pot decidir quines són les fonts de la seva identitat, sinó que la construeix a través de la relació social i política amb altres subjectes. Amartya Sen (2000 i 2008) es contraposa a aquesta última idea, ja que entén la identitat com una elecció que el subjecte fa a través del raonament. Defensa que la postura de Taylor presenta certs perills, en quant que es veta la llibertat d'elecció de la persona. Defensa també que la lliure elecció fomenta la crítica cap a la societat i grups als que pertanyem, ja que fem l'elecció de si aquests formaran part de la nostra identitat o no i, per tant, procurem per la millora constant d'aquests contextos. Afegeix que l'elecció permet adherir-se a uns grups socials o altres, en funció dels gustos i necessitats, fent que la persona no construeixi una sola identitat, sinó múltiples. Destaca en la seva teoria que la

¹ Definició de TERMCAT, centre de terminologia de la llengua catalana.

categorització de les persones en una sola identitat, ja sigui cultural, religiosa o ètnica, és la font de molts dels conflictes actuals. Sen defensa la existència de múltiples grups de pertinença i de relacions, atribuint al subjecte la responsabilitat d'elecció, com comentava, així com el sentit crític i el raonament per escollir els trets culturals, socials i polítics que vol, així com els grups. De la seva teoria es desprèn un missatge clar, la reivindicació de que cadascú sigui i visqui com vulgui.

He cregut rellevant la teoria de la identitat d'ambdós, ja que mostren una forma relació entre la persona i la forma de vida en societat. D'una manera o altre el nostre context sociocultural impregna el nostre existir i el nostre pensar. Per una banda recullo de Taylor la relació persona-societat en quant que l'una influencia en l'altra. Partint de la jerarquia social actual, una dona lesbiana i d'origen migrat, per exemple, no es troba en posició d'elecció degut a que el propi sistema ha fet que la situació d'oprimida formi part de la seva identitat, entenent que no compleix amb la normativa establerta. Malgrat això, destaco especialment el terme de la lliure elecció de Sen, ja que proporciona al subjecte empoderament, afany de canvi i possibilitat d'elecció de la pròpia existència. Les treballadores sexuals formen part d'un grup de població que, ja sigui de forma escollida o no, rebutja els trets identitaris que es relacionen amb les dones i especialment amb la seva sexualitat.

Sen es refereix als trets personals que rebem d'estímul externs com identitat atribuïda, partint d'aquesta idea em qüestiono: És necessària la renúncia dels trets identitaris atribuïts per al canvi social? L'autor considera que la identitat atribuïda oculta les altres identitats de la persona, per tant aquesta estaria negant la part de nosaltres que es desvia de la normativa establerta, del políticament correcte. Considera que allò que no escollim ens encasella i limita els nostres trets diferencials, ocultant la realitat social diversa existent. Sen defensa que la limitació de la llibertat d'escollir qui ets no et permet prendre la distància necessària per a la crítica social i el canvi.

Com comentava anteriorment, les possibilitats d'elecció es troben limitades, en quant que la diferencia es tracta de forma desigual. No totes les persones estan en la mateixa posició per escollir i la construcció de mecanismes d'homogeneïtzació de la població, com podrien ser trets culturals identitaris

atribuïts, dificulten que una persona renunciï a el que li han fet creure que és per descobrir i escollir el que vol ser.

Al llarg d'aquest bloc parlaré d'aquelles identitats que es surten de la norma, partint de la idea que el treball sexual és una forma de viure la sexualitat no normativa i, a més, és exercida per un grup de població que d'una forma o altre trenca amb la norma sexual i de gènere. D'ara en endavant ens referirem a aquestes com a identitats dissidents, terme que es desprèn de la teoria *queer*.

1. Donar nom a les realitats per canviar-les: els termes *treballadora sexual* i *puta* com a identitat i símbol de lluita política i social.

Jo vaig inventar el treball sexual. No la activitat, per suposat, sinó el terme. Aquesta invenció va ser motivada pel meu desig de conciliar les meves metes feministes amb la realitat de la meua vida i de les dones que vaig conèixer. Volia crear una atmosfera de respecte, dins i fora del moviment de dones, cap a les dones que treballen en la indústria del sexe. (Leigh, 2016)

El terme treball sexual és llegit sovint com un eufemisme, però la realitat és que la creació d'aquest terme va estretament lligat la lluita de les dones. A la recerca de l'origen del terme em topo amb Carol Leigh, també coneguda com The Scarlet Harlot, una activista dels drets de les treballadores sexuals a més de prostituta i artista. Entre d'altres fets que han impulsat la lluita pels drets de les persones que participen del treball sexual, Leigh destaca per ser fundadora del Festival de Cinema i Arts de Treballadores Sexuals de San Francisco i portaveu de COYOTE². Es considerada una de les "mares" del

² COYOTE és una organització nord-americana que vetlla pels drets de per persones que es dediquen al treball sexual. Els propòsits de l'organització inclouen la despenalització de la prostitució, així com l'eliminació de l'estigma social relacionat amb el treball sexual com a ocupació. Proporcionen un acompanyament a les treballadores sexuals que s'hi adrecen, oferint assessorament i referències legals i ajudant a deixar el treball sexual per a diferents carreres professionals en cas que la persona així ho vulgui. També treballen per formar a les professionals dels serveis i organitzacions de caire social que atenen a les treballadores sexuals i per sensibilitzar la població, promovent l'educació sobre el sexe segur, la SIDA i les malalties de transmissió sexual entre els treballadors del sexe, els seus clients i el públic en general. El col·lectiu està format per treballadores sexuals, antigues treballadores sexuals, víctimes de trata i persones que defensen polítiques que promouen la salut i seguretat de les persones involucrades en la indústria del sexe. Més informació al seu portal web:

moviment dels drets de les treballadores sexuals als EUA i internacionalment. A finals dels anys setanta, Leigh va crear el terme *treball sexual*, amb la idea de reconèixer la feina que feien les treballadores en lloc de definir-les a través del seu estatus. Aquesta nova denominació doncs sorgeix per trencar l'estigma i la discriminació viscuda. La intenció era que les prostitutes poguessin tenir veu dins el feminisme, aportant un nom per ser tractades com a dones.

Cal tenir present el moment de la història en que ens trobem, ja que l'any 1979 Kathleen Barry va publicar el llibre *Esclavitud sexual de la dona*, que va donar forma al marc interpretatiu de l'abolicionisme, definint a la prostitució com esclavitud sexual. Abans de la creació de la paraula, segons diu l'autora, costava que les prostitutes es sentissin part del moviment feminista ja que, en molts entorns, no eren tractades com a dones sinó com a objectes. Així doncs ens trobem amb un feminisme dividit, així com passa en l'actualitat, ja que es van començar a dibuixar les postures abolicionistes i, per tant, també el discurs contrari.

L'impacte del moviment d'alliberament de la dona entre les treballadores sexuals no només es va manifestar en el pla lingüístic, sinó que entre les dècades del setanta i el noranta van sorgir a Europa, EUA i Amèrica Llatina organitzacions de prostitutes. Aquestes però es van veure frenades per l'activisme que portaven a terme el sector del moviment feminista que, com comentava, veien el treball sexual com una forma d'opressió i esclavitud.

Pels volts dels anys noranta, es comença a parlar de la mercantilització i tràfic de persones amb fins sexuals com una problemàtica global. La mala gestió, explicació i descripció dels termes, fa que es comenci a parlar indistintament de víctimes del tràfic i treballadores sexuals, desdibuixant la línia entre elles i una dona maltractada, titllant-les per tant de víctimes de forma generalitzada i, com a conseqüència, traient veu i força a les treballadores sexuals. El terme creat per Carol Leigh comença a perdre llavors la seva essència, són les pròpies feministes, amb les seves demandes en relació a la sexualitat, les

que cooperen per donar força al terme treballadores sexuals als anys vuitanta i les que, més tard i fins l'actualitat, recolzen la victimització de les prostitutes.

Les actualment anomenades *putes feministes* neixen doncs en un context on un sector del moviment no les considera, com destaca l'autora, més que víctimes. Des dels noranta fins a l'actualitat han anat sorgint més i més agrupacions i fins i tot sindicats de treballadores sexuals, que segueixen lluitant per la visibilització de la seva feina, l'alliberament sexual i la conquesta de drets laborals i personals. El nom *puta* ha estat i és al llarg de la història una forma despectiva de referir-se, no només a les treballadores sexuals, sinó a la resta de dones. És pres com un recurs de control de les dones i la nostra sexualitat, aportant una imatge negativa de l'autonomia femenina vers la seva sexualitat. L'apropiació del terme *puta* per part del col·lectiu de treballadores sexuals treu al terme carrega estigmatitzant.

2. Realitats dissidents: Aproximació a la teoria *queer*

"Actes i gestos, desitjos actuats i articulats creen la il·lusió del gènere, una il·lusió mantinguda discursivament per regular la sexualitat dins el marc obligatori de l'heterosexualitat reproductiva". (Judith Butler)

Estrany és una de les traduccions que podríem donar de la paraula *queer*, utilitzada com a insult contra aquelles persones que no segueixen la normativa en l'àmbit de la sexualitat. La norma sexual o heteronormativitat fa referència a les lleis, valors i altres estímuls que porten a la població cap a un model de relació heterosexual, monògam i reproductiu. Aquest model subtilment imposat, facilita la reproducció biològica i el model econòmic, esdevenint un mecanisme de control social. Una persona que surt d'aquest models doncs, marcarà la diferència, es sortirà del control i rebrà repressió. Tal com va passar amb el terme *puta*, el terme *queer* va ser apropiat pel col·lectiu de persones que eren titllades d'estranyes i, per tant, rebien aquest insult. Actualment *queer* reflexa la naturalesa de les persones que transgredeixen la norma, que es desprenen de les costums i rols del ser dona i el ser home. Les pràctiques *queer* reflecteixen la transgressió a

l'heterosexualitat institucionalitzada que constreny els desitjos de les qui intenten escapar de la seva norma (Mérida, 2002).

Una de les principals teòriques *queer* és Judith Butler, segons la qual és aquest discurs heteronormatiu el que ens crea una forma idíl·lica en tant que irreal del fet de ser home o ser dona, fent que les persones tinguem pràctiques imitadores per apropar-nos a aquest suposat ideal. Al no donar-se aquesta esperada realitat, es desencadenen diverses formes opressives de fer que ens hi acostem com a societat, provocant rebuig vers tota aquella persona que troba fórmules alternatives de desenvolupar la seva pròpia identitat, el seu propi ser. Ella defineix aquesta idíl·lica realitat com a *identitat universal*, el que quan parlem de formes de control es podria nombrar com homogeneïtzació de la població. Quan la societat actua segons el previst, és més senzilla de controlar. L'autora parla de l'heterosexualitat normativa com un règim de poder que estén el seu discurs de forma que, els cossos, el rebin i adquireixin un gènere a través de la repetició de les característiques obligades. Aquest mecanisme és per tant un dels pilars fonamentals que sostenen el sistema capitalista i patriarcal, en tant que marca el nostre esdevenir home o dona i, per tant, els nostres actes que mantenen, entre altres, la divisió sexual de les tasques.

La teoria *queer* ha esdevingut en un moviment social que lluita per al reconeixement de la diversitat i la recuperació d'aquelles identitats negades i oprimides. La paraula *queer* ha passat de ser una injúria a ser un signe de resistència a la normalització. En la teoria de Butler, com comentava, es remarca molt la idea que les persones reproduïm la norma i que la forma d'acabar amb aquesta és la performativitat del cos, és a dir, el sortir-se de la norma. Al agafar-se aquesta teoria, *queer* ha deixat de ser sinònim de gay, passant a anomenar a aquelles persones dins la categoria de dissidents de gènere i sexuals que resisteixen davant les normes que imposa la societat heterosexual.

Podríem dir com a síntesi que les persones *queer* o dissidents sexuals són aquelles persones que no només es surten de la norma, sinó que no la reproduïen i tenen una actitud d'acceptació vers tots diversitat. És a dir que una persona del col·lectiu LGTBI+ que mantingui una actitud racista, de

marginalització de les *bolleres*³, dels cossos transsexuals i transgènere o dels treballadors i treballadores sexuals, no es podria considerar *queer*.

3. Dissidència com a arma política: identitat col·lectiva i lluita per la defensa dels drets dels treballadors i treballadores sexuals

Com venia comentant en apartats anteriors, és a partir de la repetició de la norma social com els cossos, les persones, assumim el nostre gènere i, com a conseqüència, també la nostra posició social. Per tant i seguint amb la teoria de gènere de Judith Butler, hi ha la possibilitat de fer trontollar l'ordre social amb la performativitat d'aquesta mateixa identitat. També torno, com a marc de referència per a aquest apartat, a la teoria de Amartya Sen, amb la qual descobríem que és amb la renúncia dels trets identitaris atribuïts que es produeix el canvi. Partim doncs de la idea que la lluita política per a la alliberació i la conquesta dels drets personals i col·lectius, es dona quan ens desfem dels trets identitaris que se'ns atribueixen o bé quan els performem. Des d'ambdues perspectives veiem com es modifica o elimina allò que no et permet desenvolupar la teva identitat i lluitar per a desenvolupar-la.

La performativitat de gènere de Butler és presa com a arma política, en quant que tracta el propi cos i la pròpia identitat com a eina per alliberar-nos de la opressió. La aposta política que planteja l'autora és destruir l'opressió de la dona, destruint la pròpia identitat de "dona", a través de la suma de pràctiques individuals de performativitat que qüestionin la norma. Com veiem en l'apartat anterior, múltiples col·lectivitats de persones, ja han començat a fer aquesta renúncia, com són les persones identificades com a *bolleres*.

En l'àmbit del treball sexual podem trobar ja nombroses agrupacions que promouen l'autoorganització de les treballadores, així com la lluita per la conquesta dels seus drets, no només com a treballadores, sinó també com a

³ El terme *bollera* és, com altres que hem pogut veure al llarg del document, l'apropiació d'un insult per a l'empoderament del col·lectiu. En aquest sentit utilitzo el terme *bollera* en comptes de *lesbiana* ja que el primer és de caire identitari. El pas de *lesbiana* a *bollera* és un posicionament polític, és la decisió de no ser llegida com a dona en quant que les opressions que travessen a una dona lesbiana no són les mateixes que travessen una dona que mantingui relacions sexoafectives amb homes.

persones. A continuació poso el focus sobre algunes d'aquestes organitzacions, per tal de veure quines són les seves demandes i accions.

3.1. Genera⁴

Aquesta associació es presenta com una agrupació que defensa els drets de les dones. S'ubiquen a Barcelona, ciutat que diuen "ha estat tristament pionera a desenvolupar eines de sanció administrativa." L'associació defensa que les polítiques sobre l'ús de l'espai públic esdevenen una forma de control social que perjudica concretament a alguns sectors de població, com són les treballadores sexuals. Aquest fenomen és el que anomenen violència institucional i és una de les realitats que intenten eradicar a través de l'activisme.

Genera basa la seva acció en la comunitat i el treball en xarxa, portant a terme accions de sensibilització social i procurant per les aliances col·lectives i la creació de llaços amb altres singularitats i col·lectivitats per la defensa dels drets de la ciutadania.

Les seves accions es basen en el respecte cap a les dones, així com l'activitat que duguin a terme. El seu objectiu és el foment de l'autonomia d'aquestes i per tant la lliure presa de decisions, proporcionant informació i recursos per a treballadores sexuals, que es poden trobar al seu portal web. A més de la funció informativa i d'acompanyament, porten a terme accions polítiques i reivindicatives, en funció de les demandes dels col·lectius organitzats de treballadores sexuals.

3.2. Prostitutes Indignades⁵

Es tracta d'una campanya per la defensa dels drets de les persones que es dediquen al treball sexual. Aquesta no sols està formada per dones que exerceixen la prostitució, també per col·lectius veïnals, activistes (a nivell personal) i entitats afins a les seves idees. La campanya neix el 15M,

⁴ Més informació al portal web: <http://www.genera.org.es/node/8>

⁵ Més informació al blog: <https://prostitutasindignadas.wordpress.com/>

moviment popular també anomenat *moviment dels indignats*, que exigia un canvi radical en la política estatal i rebutjava les retallades, la corrupció i la falta de feina.

Putas Indignades pretén recollir les veus que van en contra de la prohibició dels drets de les dones que exerceixen la prostitució en espais diversos. Reclamen també el fi de la violència institucional, entenent que afecta a directament a la vida de les persones que es dediquen al treball sexual i també a la de les dones que es troben en situació de tracta amb fins de prostitució forçada.

Exigeixen al govern el compromís vers les seves demandes, que són molt clares:

- Posar fi a les polítiques repressives cap a les persones que exerceixen la prostitució.
- Negociar amb les *Putas Indignades* espais de treball, millorant la convivència als barris.
- Defensar els drets i la seguretat de les persones en situació de tracta.

3.3. OTRAS⁶

És un sindicat específic de treballadores sexuals que defensa el drets del seu sector laboral. Segons els seus estatuts, porten a terme la seva activitat en el territori espanyol, amb seu a Barcelona, i aborden totes aquelles activitats relacionades amb el treball sexual en l'ampi sentit de la paraula.

El sindicat té com a objectiu l'assoliment dels drets laborals dels i les treballadores sexuals així com la millora de les seves condicions. Prenen un paper d'assessorament i defensa del col·lectiu, promovent i oferint activitats i serveis que fomentin la inclusió social, cultural, professional i laboral d'aquest.

⁶ Més informació al portal web: <http://sindicatootras.org/home.html>

IV. BLOC SOCIETAT

La radical polisèmia del concepte societat implica l'existència de múltiples definicions, que depenen del context històric, social i polític. L'Institut d'Estudis Catalans defineix el terme societat com una agrupació d'essers vius, la qual viu segons uns valors i lleis comunes. És a partir d'aquesta definició que anirem dibuixant el concepte de societat del que partirà el bloc.

Segons Amartya Sen, com veiem en el *Bloc Identitat*, les persones al tenir la capacitat de lliure elecció identitària analitzem el nostre context social i contribuïm al seu canvi i millora. Des d'aquest prisma doncs la societat actual estaria formada i construïda per nosaltres mateixes. El treball sexual està als carrers, a la xarxa i en boca de grans col·lectius socials com és el feminisme.

Considero d'importància tenir present la societat a l'hora de definir el treball sexual, en tant que en depèn el seu present i futur, tenint present que l'acció social es dona també des del col·lectiu de treballadores sexuals. En aquest bloc exposaré aquells constructes socials que repercuteixen en el treball sexual, així com algunes formes d'atenció i canvi social que es promouen des dels col·lectius de treballadores sexuals.

1. El gènere com a constructe social que configura el treball sexual

Etiquetar a algú com a home o com a dona és una decisió social.

Anne Fausto

Ens diversos contextos, especialment acadèmics, ha proliferat en les últimes dècades la utilització de la categoria *gènere* per englobar aquells aspectes socials associats a la idea de masculinitat i feminitat. A diferència del terme sexe, com veurem més endavant, el *gènere* posa en relleu el caràcter femení o masculí construït socialment. A continuació farem un repàs cronològic per diferents teories del gènere, entenent que cadascuna de les autores ha estat influència de les posteriors.

Simone de Beauvoir (1949), considerada la mare del feminisme modern, com deixa clar des del títol del seu llibre *El segon sexe*, entén el femení com "l'altra", és a dir, allò que els subjecte no és, allò que els subjecte nega i que

viu sota les seves normes. Les dones doncs, per Beauvoir, restem oprimides i dirigides pel subjecte (home). Amb aquesta afirmació, divideix la societat en dos grans grups: opressors i oprimits. El subjectes, homes o opressors, són els qui tenen accés a més estructures de poder, per tant mantenen el seu status executant lleis jurídiques i socials que els afavoreixen, perpetuant per tant la posició de l'altre, dona o oprimida. Luce Irigaray (1984), referent del moviment feminista francès, parla també de l'existència d'un sol sexe: el masculí. És el que ella anomena com la indiferència sexual, entenent que allò femení és definit al voltant del subjecte masculí.

Una dificultat afegida per al trencament d'aquesta estructura és, com també comenta Beauvoir, el vincle afectiu entre homes i dones. Com comenten les referents lesbefeministes per defensar la seva separació del feminisme, elles no dormen amb l'enemic. El fet de viure entre homes, compartir vincles i espais amb ells, ens dificulta la trobada i creació d'un grup de pertinença per a accedir i modificar les estructures.

L'afirmació per les que moltes persones recorden Beauvoir, és "No es neix dona, s'arriba a ser-ho". Per ella el gènere és una construcció variable que anem adquirint sempre des de l'obligatorietat social, que ens fa estar necessàriament en un dels dos bàndols, sense poder prendre una posició ambigua. Partint d'aquesta teoria doncs, podríem afirmar que el fet de tenir una corporalitat visible determinada no va, d'entrada, lligat a l'adquisició d'un gènere, sinó que a aquest es construeix amb la interiorització de la cultura.

El gènere és la clau per entendre moltes de les relacions que tenim els essers humans, vers els iguals i l'entorn, així com les jerarquies de poder i realitats existents que al llarg del temps s'han anat adaptant i perpetuant. Des d'aquest prisma la historiadora Joan Scott (1986) argumenta que les categories home i dona estan buides per no tenir un significat definitiu i saturades perquè tot i semblar fixes guarden dins moltes definicions alternatives ocultes, realitats oprimides.

Scott defineix el gènere com una realitat on conflueixen quatre elements:

1. Símbols culturals

2. Conceptes normatius que fixen la interpretació que fem d'aquests símbols.
3. Institucions i organitzacions polítiques i socials
4. Identitat subjectiva

Partint d'aquesta idea podem afirmar que el gènere va estrictament lligat a la normalització, en quant que la seva construcció depèn en gran part de símbols externs culturals i que carreguen el terme de certes connotacions, obligacions, formes de fer. El no compliment d'aquests rols socials, com seria la vida sexual d'una treballadora sexual, exclouen a la persona que no els compleix de que ha ideat aquests rols: la societat.

Judith Butler (1990), en el seu llibre *El Gènere en disputa*, afirma que el gènere és el significat cultural que accepta el cos sexual, per tant trobem punts en comú amb Beauvoir, en tant que per ambdues autores el gènere no és produït únicament per un sexe.

Així doncs i a mode de síntesi, podríem afirmar segons les teories d'aquestes referents del moviment feminista, que el sistema *sexe-gènere* parteix del binarisme sexual *home-dona*, en tant que només es consideren dos gèneres que s'atribueixen a cadascun dels sexes biològics. Un d'aquest gèneres (home) s'ha construït al llarg del temps al capdamunt de la jerarquia social, adjudicant-se els espais de poder i decisió i, per tant, dibuixant l'altre gènere (dones) al voltant de les seves necessitats i desitjos. El fet de que les dones estiguin en una posició inferior d'entrada, fa que aquest sistema desigual es reproduïxi i perpetui al llarg del temps.

2. Societat posicionada: Paradigmes davant la realitat del treball sexual

Una de les formes de conèixer un col·lectiu pot ser el veure les opinions que desencadenen els seus actes. En el cas del treball sexual partirem de López y Mestre (2006), segons els quals podem definir tres models de gestió de la prostitució: el prohibicionisme, el reglamentarisme i l'abolicionisme. Històricament els estats han anat canviant d'un model a un altre, en el cas d'Espanya, com exposaré en el proper bloc, ens trobem davant una posició abolicionista. A més d'aquests tres posicionaments destaco també el

moviment prosex, ja que el considero d'importància per a contextualitzar el col·lectiu.

2.1. Abolicionisme

El pensament abolicionista descriu el treball sexual com una forma d'esclavitud, negant la possibilitat que la persona hagi decidit dedicar-s'hi. La seva premissa principal és abolir la prostitució de qualsevol forma, anant en contra de tota legislació que reguli o toleri aquesta pràctica. Asociación para la Prevención, Reinserción y Atención de la Mujer Prostituida (APRAMP)⁷ és una organització abolicionista molt important a l'estat espanyol, organitzen campanyes per atendre a dones que exerceixen la prostitució facilitant recursos per a que abandonin l'activitat. Consideren que les dones han de ser rescatades d'aquesta situació degut a que en tots casos impliquen la compra del cos de la dona i l'explotació d'aquest, fomentant la desigualtat entre generes. El seu objectiu no és assenyalar a la víctima, sinó ajudar-la i atacar a la demanada de prostitució (clientela, proxenetes, etc). Consideren que en les relacions sexuals que manté una treballador o treballadora sexual no existeix ni el desitgi ni el consentiment i defensen que en un treball vens la teva força de treball i no el teu cos.

2.2. Regulacionisme

L'argument bàsic d'aquest posicionament és el lliure dret a que cada persona pugui escollir l'ofici al que es vol dedicar. L'objectiu és el reconeixement d'aquest dret mitjançant la regulació de la normativa, per tal de garantir els drets laborals dels treballadors i treballadores sexuals.

2.3. Prohibicionisme

Com bé diu la paraula, defensa la prohibició i per tant la penalització de qualsevol tipus de prostitució i proxenetisme. Aquesta corrent doncs no només assenyala al client o proxeneta, com veiem en l'abolicionisme, sinó

⁷ Més informació al seu portal web: <https://apramp.org/>

que també ho fa amb les prostitutes. El seu objectiu és l'expulsió del treball sexual de la via pública, relegant el sexe únicament a l'esfera privada.

2.4. Prosex

El posicionament prosex no busca la regulació del treball sexual tal i com està estructurat i concebut actualment ni tampoc la seva abolició o prohibició. Paul Preciado assenyala que el millor antídoto contra la pornografia dominant no és la censura, sinó la producció de representacions alternatives de la sexualitat, fetes des de mirades divergents de la mirada normativa. Un exemple n'és l'anomenat porno alternatiu, on es poden veure estètiques i cossos no normatius i pràctiques diverses. Aquest moviment va en contra també de la visió que es té de la treballadora sexual des de l'abolicionisme, considerant que infantilitzen a les dones i els hi neguen la capacitat de decisió. Aquest moviment també defensa que una prohibició de la pornografia i altres formes de treball sexual, només aconseguirien que el sexe fos vist com quelcom negatiu.

3. Acció Social: Recursos socials i educatius dirigits a treballadores sexuals

Las abolitionistas, normalmente, cuando trabajan con trabajadoras sexuales lo hacen desde la base del estigma, de forma que tú para beneficiarte de alguna ayuda o de algún servicio del Estado o de papeleo tienes que aceptar esta situación de víctima para poder avanzar y tienes que mentir: no puedes decir que estás orgullosa de ser trabajadora sexual.

(Paula Ezkerra, treballadora sexual)

D'entrada quan tecleges a la recerca de serveis de caire educatiu i social destinats a les treballadores sexuals, costa trobar resultats. Fet que em fa reflexionar entorn les dificultats que es pot trobar una treballadora sexual a la recerca de suport. Majoritàriament apareixen serveis i activitats que es porten a terme des de col·lectius organitzats de treballadors i treballadores sexuals, com els que comentava a l'apartat anterior. L'aparent manca de

recursos facilitats des de l'administració pot resultar xocant, partint de la premissa que és un col·lectiu que remou molt a nivell de valors, administratiu, legal i social. És a partir de l'entitat Genera que trobo els recursos destinats a treballadores sexuals a Catalunya, en especial a la zona de Barcelona ciutat.

L'explicació d'aquests recursos em serveix per analitzar el que ja s'està duent a terme per al col·lectiu i veure si compleix amb les demandes de les persones entrevistades.

3.1. Pla per a l'Abordatge Integral del Treball Sexual i agència ABITS

És un pla de l'Ajuntament de Barcelona que va ser aprovat pel Ple Municipal l'abril del 2006. Aquest planteja l'elaboració d'un anàlisi i diagnòstic de la situació amb la pertinent intervenció. La seva línia d'intervenció és el suport a la persona en funció de les necessitats detectades. D'aquest pla neix l'agència ABITS.

Aquesta agència té com a objectiu l'atenció de les dones *cis* i *trans* que exerceixen la prostitució a Barcelona, posant especial atenció en aquelles que es troben en una situació de vulnerabilitat. Disposen de tres línies d'actuació:

1. Intervenció en medi obert a través del Servei d'Atenció Socioeducativa (SAS), on un equip interdisciplinari atén a les treballadores sexuals facilitant l'accés a serveis socials, atenció psicològica i sanitària, formació i assessorament legal.
2. Intervenció en espais tancats, atenent a les persones que treballen en pisos, clubs o locals i oferint també serveis d'atenció diversos de l'àmbit educatiu, sanitari i jurídic.
3. Intervenció en ocupabilitat, proporcionant formació i orientació laboral.

L'agència ha creat xarxa amb altres recursos per tal d'abordar la prostitució de forma global. Aquests es desglossen a continuació:

Àmbit Dona

L'entitat adopta principalment una funció informativa destinada a treballadores sexuals de Barcelona, també proporcionen espais de trobada per a elles. L'atenció es dona per part de treballadores socials, que acompanyen a la persona, la informen i la deriven a altres serveis en cas de ser necessari. Atén també a treballadores del carrer i la carretera, facilitant material profilàctic i informació sanitària i de prevenció del VIH.

SICAR

És un programa d'acompanyament al procés de recuperació de les víctimes de tracta creat i desenvolupat per l'entitat Religioses Adoratrius. Ofereixen a les víctimes i persones que volen deixar el treball sexual allotjament.

Fundació SURT

La seva activitat és la inserció laboral d'aquelles persones que per decisió pròpia vulguin deixar el treball sexual i explorar nous camins laborals. El seu objectiu és atendre cada procés vital de forma diferent en funció de les expectatives laborals de la persona.

El Lloc de la Dona

És una entitat que porta a terme treball socioeducatiu amb dones en situació d'exclusió social a el Raval. Un dels seus projectes és Dona i Prostitució: atenció social integral, que proporciona suport en el procés d'inserció laboral.

V. BLOC SISTEMA

Per a aquest últim bloc teòric parteixo, com en els anteriors, aportant una base terminològica a través de la qual es basaran els continguts posteriors. Segons el diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans, un sistema és un “conjunt les parts del qual estan coordinades segons una llei i contribueixen a un determinat objecte”.

Partint de de la idea de sistema desglossada durant la carrera, afegeixo a la definició que és una estructura de caire simbòlic, format per construccions legislatives, com deia l'anterior definició, però també socials i econòmiques. Actualment el nostre context geogràfic, Catalunya, queda situat en el marc del capitalisme occidental, sistema que es caracteritza per atorgar poder al capital. Com he comentat anteriorment, segons les teories de gènere treballades, aquest es situaria al capdamunt de la jerarquia social (persones que segueixen la normativa establerta), és a dir que estaria principalment en mans d'homes cisgènere. Eduardo Galeano (1992) adverteix que "*en la civilització del capitalisme salvatge, el dret de propietat és més important que el dret a la vida*", quan les persones estem ubicades en sistemes que no aposten per la subjectivitat, qualsevol sistema acaba esdevenint una construcció de caire autoritari.

En les societats occidentals capitalistes es vincula el desenvolupament amb la repetició i reproducció d'uns marcs de comportament individuals, grupals i socials concrets (la norma que venim comentant al llarg del document). És a través d'aquests patrons que es silencien i oculten moltes realitats. En el cas de les societats occidentals, podem afegir que aquesta reproducció no es dona només en el propi país, sinó que s'ha anat estenent i creant una cultura única i dominant arreu del món. Hi ha característiques que defineixen aquests tipus de sistemes i que evidencien la dominació que es dona en ells, com pot ser patriarcal (atorgant facilitats i privilegis a els homes congènere vers la resta); és racista (l'anomenada *raça blanca* es considera superior a les altres ètnies) i també és capacitista, en quant que les persones neurotípiques i sense discapacitat física tenen més facilitat d'accés a diverses esferes socials i laborals. Així doncs en aquest context una persona que sigui homes, cisgènere, blanc, neurotípic i amb diners tindrà moltes més facilitats

d'adaptació al sistema que una dona trans, negra, empobrida i amb diversitat funcional. En aquest bloc exploraré algunes de les formes d'expressió del capitalisme que afecten al treball sexual.

1. Sistema patriarcal com a mar de referència en la construcció de la sexualitat femenina i el model de treball sexual

No sabem encara si li agradarà pintar, si preferirà els espaguetis o les croquetes, de quin color tindrà els ulls, si els cabells rossos o negres. No sabem la seva manera de somriure ni de plorar ni d'emprenyar-se, ni de viure. Però ens diuen "és un nen" o "és una nena" i de cop el món es divideix en dues possibilitats i prou, rosa i blau, lletres i ciències, poder i bellesa. (Olid, 2017)

Bel Olid comença així el seu llibre *Feminisme de Butxaca; Kit de supervivència*, plasmant el neguit i el dubte amb el que es va trobar mirant l'ecografia de la seva criatura. Por en veure que aquell infant que està creant no podrà ser lliure de fer allò que li vingui de gust, por de veure que no troba espais on, com diu, ella pugui jugar a futbol i ell vestir de rosa si així ho vol. Aquest fragment m'ha semblat una bona manera de començar a parlar del patriarcat des d'allò que vivim, des de la nostra quotidianitat. Els banys públics, la roba, la forma de referir-nos a un nadó, els esports, etc. Al nostre voltant podem trobar moltes evidències del patriarcat, que ha pres un caràcter atemporal que s'adapta però persisteix.

El terme patriarcat ha patit, com tantes altres paraules, redefinicions i canvis amb el pas dels anys. Per trobar el seu origen em fixo en *La creació del patriarcat*, de la historiadora Gerda Lerner (1990), que situa el seu origen en la època arcaica. Malgrat això senyala que la sexualitat de les persones de sexe femení, inclosa la seva capacitat reproductiva, es va convertir en una mercaderia molt abans fins i tot de la creació de la civilització occidental. Al llarg del període neolític ja era habitual l'intercanvi de dones per tal d'evitar guerres i, a més, pel valor que tenia un cos femení en una societat recol·lectora, on els infants eren utilitzats com a mà d'obra.

El col·lectiu masculí tenia uns drets sobre les dones que el col·lectiu femení no tenia sobre els homes. Les mateixes dones es van convertir en un recurs que els homes adquirien igual que s'ensenyorien de les terres. (Lerner, 1986)

L'intercanvi i la venda de dones però va anar més enllà amb l'inici de la venda d'esclaves, on les prestacions sexuals van començar a formar part d'aquest negoci. Ens situem al segon mil·lenni abans de Crist en una societat mesopotàmica, en aquest context les filles dels homes pobres eren venudes per tal de millorar la situació econòmica de la família. El seu destí podia ser tant un matrimoni com la obligació de prostituir-se. La privació de la llibertat de les dones és doncs a conseqüència de la seva capacitat reproductora així com la seva sexualitat, podem dir doncs que des dels inicis la sexualitat femenina ha estat una eina de control i submissió.

L'autora senyala que al llarg de la història totes les classes socials han estat formades per dues categories: els homes i les dones. L'espai social que ocupa una dona està estrictament relacionat amb els llaços sexuals que té amb els homes, és a través de les conductes sexuals que té que acaba en una classe o altre, amb una reputació social o una altra. Per aquest motiu les dones que no compleixen amb els serveis heterosexuels cap als homes, com poden ser les lesbianes, les monges o les dones solteres, són titllades de desviades i acaben amb un status social molt baix. A més aquestes categories de dones esmentades, solen tenir un clar referent masculí, com podria ser un pare, que els hi facilita l'accés a determinats espais o recursos, com es veu clarament amb el cas de les monges.

La posició social i de classe de les dones es consolida a través de les seves relacions sexuals. Encara que cada un dels grups o classes socials tenen una posició, possibilitats, realitats, obligacions i privilegis diferenciats, les dones d'aquests sempre han compartit la manca de llibertat que suposa haver d'estar controlada pels homes pel que fa a la sexualitat i la reproducció. Partint d'aquests antecedents no és d'estranyar que la vivència sexual d'un home i d'una dona sigui diferent. Les dones hem après històricament a estar a disposició de facilitar el gaudi masculí, hem après un model sexual falocentric, basat en la penetració i la reproducció.

Les treballadores sexuals però no enfoquen els seus serveis en la reproducció, però sí en el gaudi del client. En aquest punt em plantejo la qüestió següent: Les treballadores sexuals marquen la diferència sortint-se de la normativa sexual patriarcal o reproduïxen les pràctiques i exigències del sistema?

2. Consum de dones: Feminització de la pobresa i mercantilització del cos en el marc capitalista

Les prostitutes constitueixen l'únic proletariat la condició del qual commou la burgesia. (Despentes, 2006)

És sabut que la prostitució esdevé una sortida laboral per moltes dones que es troben en una situació de pobresa, fet pel qual no es pot passar per alt com a factor detonant en l'inici d'una dona en la prostitució. Hi ha diversos factors que podem atribuir a la feminització de la pobresa, com la bretxa salarial, el sostre de vidre, la menor possibilitat d'accés de les nenes a l'educació o el doble torn laboral que fan moltes dones en assumir les tasques domèstiques i de cura de la família.

Si continuem amb la idea que el capitalisme passa per davant de les persones el capital, no és d'estranyar que aquestes acabin essent objecte de consum. La tracta de persones amb fins d'exploració sexual o la gestació subrogada són exemples de com afecten el sistema capitalista i patriarcal a les dones.

La tracta de persones va ser definida l'any 2000 pel Protocol per prevenir, reprimir i sancionar el tràfic de persones, especialment de dones i nens⁸ de la següent manera:

Per tracta de persona s'entendrà la captació, el transport, el trasllat, l'acollida o la recepció de persones, recorrent a l'amenaça o l'ús de la força o altres formes de coacció, al rapte, al frau, a l'engany, a l'abús de poder o d'una situació de vulnerabilitat o a la concessió o recepció de pagaments o beneficis per obtenir el consentiment d'una persona que tingui autoritat sobre una altra, amb fins d'explotació. Aquesta explotació

⁸ Art. 3 del "Protocol per prevenir, reprimir i castigar el tràfic de persones, especialment de dones i nens". Palerm: Nacions Unides, any 2000.

inclourà com a mínim l'explotació de la prostitució aliena o altres formes d'explotació sexual, els treballs o serveis forçats, l'esclavitud o les pràctiques anàlogues a l'esclavitud, la servitud o l'extracció d'òrgans.

En funció de la perspectiva que es té sobre el treball sexual, s'inclouen o no aquestes pràctiques dins el terme. Des del posicionament *prosex*, cal mantenir les distàncies entre ambdues realitats, per contra el moviment abolicionista recorre a aquesta realitat a l'hora de defensar els motius pels quals el treball sexual hauria de ser abolit.

3. Dominació sistèmica: formes de dominació i rols de poder en el sistema

A finals dels anys setanta, la psicòloga, política i feminista noruega Berit Ås, va parlar de les tècniques de dominació o tècniques de Hérsker en el manifest *Master Supression Techniques*. En aquest escrit descriu motius pels quals alguns grups es mantenen al capdamunt de la jerarquia social i els cinc medis emprats per discriminar alguns col·lectius, en aquest cas les dones. Totes les persones exercim poder sobre unes altres i, d'igual manera, en rebem. Molts trets culturals es relacionen amb la dominació i també el sistema polític, religiós i social. Se'ns educa en la por, però també en el domini, la competitivitat i la culpa. Moltes situacions quotidianes es basen en la dicotomia de dominar o que et dominin, o guanyes o perds.

El sistema aporta amb la nostra educació i el seu ordre, les estructures necessàries per sustentar aquesta jerarquia social, que entre totes anem alimentant i fixant. Estructures socials com el capacitisme, el masclisme o el racisme, aporten poder a l'agressor, legitimen els seus actes contra les persones que viuen aquesta realitat i per tant, normalitzen i permeten la violència.

La primera de les cinc tècniques que detecta Berit Ås és la invisibilització, una forma molt comú de silenciar a algú, de no tenir en compte els seus pensaments, paraules, necessitats, anhels. Un exemple podria ser el que passa a les aules quan, durant un debat, algú diu quelcom que ja havia dit una altra persona anteriorment, fent seves les paraules d'una altra. Fa unes

setmanes les noies de la classe vam viure una situació d'invisibilització. Durant una classe es va demanar quatre persones voluntàries per parlar. En aquell moment hi havia a l'aula quatre nois. Van ser ells els qui ràpidament van aixecar el dit i, per tant, els qui van realitzar l'activitat deixant a totes les noies sense paraula.

En segon lloc parla de la ridiculització, un recurs utilitzat moltes vegades per mostrar que les paraules o actes d'una altra persona no són importants i no mereixen serietat i/o respecte. Aquesta forma de dominació es pot aplicar a nivell de societat amb els estereotips, una forma de dir-nos que si no som de determinada manera no mereixem un respecte, una estima. Els estereotips creen una jerarquia, titllant alguns trets físics d'inferiors. Una altra forma de ridiculització és una en que moltes vegades hi caiem qui treballem amb persones. En sanitat, educació i, en general, oficis de cara al públic, és senzill caure en maternalismes i paternalismes, una manera de relegar l'altra persona a un paper inferior. Socialment també podríem considerar la infantilització com una forma de ridiculitzar, ja que en general es tendeix a infravalorar les criatures, per exemple parlant amb elles amb diminutius o no deixant que prenguin decisions. Riure's d'una forma de vestir, un accent, comprar algú amb quelcom considerat de poc valor, són altres exemples.

L'autora també parla d'amagar informació quan aquesta és crucial perquè la persona pugui desenvolupar una activitat de forma adequada, prendre decisions o viure amb autonomia. La informació és poder i, per tant, ocultar-la és treure poder a algú. Altres persones que han estudiat les idees de Berit, relacionen aquest mecanisme amb el primer, ja que en els dos casos s'està amagant una realitat. Un exemple quotidià podria ser quan es realitza un treball en grup i una de les components afegeix informació al treball sense consultar-ho amb les altres. A nivell de col·lectius i sobretot amb l'augment de les denúncies públiques, s'han pogut veure molts exemples d'aquest mecanisme quan es fa una assemblea per decidir el futur d'una persona dins el col·lectiu sense convidar a assistir a aquesta persona.

Per últim parla de dues tècniques més que van de la mà, culpabilitzar i el que ells anomena com doble vincle. La primera consisteix, com es pot intuir, en atribuir la culpa o responsabilitat de quelcom a una persona sense que ho

sigui. Les persones que formem part de col·lectiu socials, feministes per exemple, ens topem de forma continuada amb aquest mecanisme. Se'ns ha educat per creure que allò que ens passa per ser dona, bollera o trans, per posar exemples, és responsabilitat nostra ja que, si no fóssim així, no ens passaria el que ens passa. Partint d'aquesta premissa, és molt senzill fer sentir malament a una persona que té aquest pensament. Un exemple és el que comenta part de la població quan es dona una violació, parlant de la vestimenta de la noia o la hora que va sortir de casa i afirmant per tant que la responsabilitat no és del violador sinó de la víctima.

Una altra forma de culpabilitzar que, malauradament, veiem a diari en entrar a les xarxes socials, llegir el diari o mirar la televisió, és la que es dona des dels mitjans de comunicació. Remei Castelló i Anna Gimeno, periodistes i activistes feministes del moviment "Les periodistes parem", expliquen el que sol passar quan arriba una notícia sobre violència de gènere en una entrevista a La Directa:

Entre les més usuals es troba la tendència a culpabilitzar a les dones, a fer-les responsables indirectament de la violència. Se'ls pregunta per què no han denunciat abans, per què han retirat la denúncia, per què anaven soles o per què havien begut. Així, es posa com a causa de la violència l'acció de les dones. (Castelló & Gimeno, 2018)

El doble vincle, per acabar, és el nom que posa al fet de culpar a algú faci el que faci, tant si està fent el que es demanava i es considera correcte com si ni ho fa. Sembla una tècnica confusa però al final es dona molt en el nostre dia a dia. Un clar exemple és la opinió que tenen les persones amb un discurs racista de les persones migrades. Per una banda les titllen de gandules i per l'altre les acusen de robar la feina a la resta de població.

Aquestes cinc tècniques són les que consten originàriament en el manifest, tot i que més endavant la pròpia autora en va afegir dos més: cosificació i amenaça o ús de violència.

Totes les persones tenim part de la responsabilitat del que passa al nostre entorn. El nostre fer i estar, convergeix amb el ser i estar d'altres persones, ens influenciem, ens ajudem, ens molestem. Llegint a Angela Davis (1981)

vaig topar-me amb un exemple d'aquest fenomen, de com els nostres actes i fins i tot el nostre no fer res, influencia en altres vides. Ella explica que quan es linxava a una persona negra, eren poques les que agredien, però moltes les que callaven i miraven, permetent aquests actes. Per pocs agressors que hi hagi, si el silenci de la població els recolza, segueixen actuant sense que passi res. Hi ha un seguit d'estructures que permeten que això passi, diré més, fan que això sigui normal. La violència és part del dia a dia de les persones i ho seguirà essent si les complicitats es teixeixen a favor del sistema.

4. En aigües de ningú: breu repàs per la legalitat Espanyola i Catalana

Per acabar amb el bloc teòric del treball considero important fer una breu repassada a l'estat de la realitat des de la perspectiva legislativa, entenent que d'aquesta manera es marquen els límits d'actuació amb el col·lectiu i també ens ajuda a comprendre la posició de l'estat vers aquesta realitat.

L'estat Espanyol, com comentava anteriorment, s'orienta cap a una postura abolicionista. Aquesta es va iniciar durant el franquisme i, amb algunes modificacions, ha perdurat fins al moment actual. Actualment la prostitució no està legalment perseguida, no hi ha cap llei específica que la reguli, però sí el proxenetisme i la tracta de persones amb fins d'explotació sexual, perseguides pel codi penal. Destinat únicament a les treballadores podem trobar regulacions municipals que prohibeixen o regulen aquesta activitat en la via pública. Com apunta Villacampa i Torres (2013) "Per mitjà d'aquestes ordenances municipals, Espanya està adoptant un sistema que podria titllar-se de pseudo-prohibicionista o prohibicionista suau, ja que sanciona les prostitutes, si bé amb una sanció administrativa en lloc d'una sanció de caràcter penal".

Pel que a Catalunya es refereix, trobem més enllà de les lleis de violència de gènere, dos punts de la llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, on es veuen contemplades de forma específica pràctiques relacionades amb el treball sexual. En l'article 67 es recull que "El govern ha de garantir el dret d'accés als serveis i els recursos

de les dones que exerceixen la prostitució, per mitjà de programes específics, tant per a la prevenció com per a l'eradicació de les diverses formes de violència masclista.” I també que “El govern ha de desenvolupar les estructures i els mecanismes adequats per a acollir i atendre les dones afectades per tràfic i explotació sexual”.

VI. BLOC: Veus del treball sexual

1. Treball de camp: aprofundiment en la recollida d'informació i elaboració de les entrevistes

Tal com veiem a l'inici del document, per a l'elaboració del treball s'han utilitzat dues tècniques de recollida d'informació. Per una banda el buidatge de fonts documentals, que ha facilitat l'elaboració de la part prèvia a aquest punt, el marc teòric, i també m'ha ajudat a veure les preguntes que volia fer en les entrevistes. D'altra banda he realitzat entrevistes a treballadors i treballadores sexuals. La lectura d'entrevistes publicades a la xarxa o a revistes físiques, m'ha permès veure la tipologia de pregunta que es sol fer a una treballadora sexual i per tant, quina tipologia de pregunta em podia ajudar a resoldre les preguntes d'investigació. En aquest anàlisi vaig poder descobrir com algunes persones del col·lectiu es molestaven amb determinades preguntes, fet que vaig trobar rellevant a tenir en compte per tal que la persona entrevistada es sentís còmoda i també per evitar caure en el sensacionalisme.

D'entrada la idea era realitzar les entrevistes en persona i, fins i tot, em corria pel cap la idea de fer un grup de discussió. El canvi de rumb en el treball, fet que ampliaré a l'apartat de conclusions junt amb altres limitacions, així com la mala temporalització que he fet de la investigació, han portat a que això no sigui possible. Afortunadament les persones entrevistades es van mostrar flexibles en quant a la forma en que es faria l'entrevista, així que finalment s'ha dut a terme de forma virtual. Gràcies a aquest canvi, he tingut la possibilitat de recollir més veus, ja que algunes de les persones entrevistades ja havien assenyalat que no tenien possibilitat de realitzar l'entrevista de forma presencial.

He realitzat un sol model d'entrevista (disponible a la pàgina 1 dels annexes) que s'ha adaptat en funció del que la persona entrevistada volia respondre. Des del meu punt de vista era important com a consigna ètica no forçar a la persona a dir coses amb les que no es sentís còmode o que no tingués ganes d'expressar. En la presentació de l'entrevista s'especifica que no hi ha preguntes de resposta obligatòria i es demana a les entrevistades que, en cas de no sentir-se còmodes amb una determinada pregunta o terme, ho

escriguin per tal que jo pugui prendre l'error com un aprenentatge per a futures ocasions. Les preguntes estan elaborades de forma oberta, deixant la possibilitat d'explicar allò que es vulgui o es doni una resposta curta en cas que no es vulgui desenvolupar la resposta. També podríem dir que és de tipus informal, ja que m'apropo a ellxs des del meu jo més enllà de l'àmbit acadèmic i adaptant el vocabulari als àmbits de habiten les entrevistades. Per acabar la defineixo com a no directiva, per l'explicat anteriorment i per la intenció de que l'entrevista s'adapti a les entrevistades i no a la inversa.

L'entrevista està dividida en els tres blocs que configuren el marc teòric (identitat, societat i sistema), disposant la informació de forma estructurada i facilitant així la realització de connexions entre les respostes i el marc teòric. Aquesta divisió, en tres blocs diferenciats, també ens proporciona una mirada sistèmica de la persona.

El procés de recollida d'informació amb l'eina de les entrevistes, es va portar a terme seguint les següents fases:

Contacte amb les participants	Del 18 de Març al 14 d'Abril	El contacte amb les participants es va fer a través de les xarxes socials, des de pàgines de col·lectius de treballadors sexuals.
Elaboració de les entrevistes	8-14 d'Abril	L'elaboració es va portar a terme a partir de la informació del marc teòric.
Enviament de les entrevistes	Del 15 al 25 d'Abril.	Es va enviar les entrevistes a les participants deixant deu dies de marge per tal que poguessin respondre en el moment en que en tinguessin ganes, en sentissin còmodes, etc.
Buidatge i anàlisi de la informació de les entrevistes.	Del 25 d'abril al 5 de Maig	

El buidatge es va realitzar amb l'elaboració de quadres, que es troben als annexes, per tal de tenir la informació organitzada de manera visual. Posteriorment es va dividir aquesta en categories i es va relacionar amb el marc teòric.

L'anàlisi de la informació es donarà de forma majoritària en clau qualitativa. Malgrat aquesta premissa, tenint en compte que algunes de les preguntes són de caire més tancat, en unes poques ocasions es durà a terme un buidatge quantitatiu, com veurem més endavant.

2. Ellxs⁹: presentació de la mostra

Les treballadores i treballadors sexuals que han participat d'aquesta investigació, s'han definit a si mateixos. Aquesta decisió la vaig prendre per una banda per poder tenir una mica de context de qui és la persona, per altra banda em va semblar important mantenir l'estil obert de l'entrevista també en aquest apartat, no fent preguntes concretes sinó deixant un espai obert per a presentar-se com es vulgui. Les descripcions que hi ha a continuació, estan elaborades amb la informació que ha volgut facilitar cada participant, per aquest motiu són diverses. Pel que fa als noms, han proposat el nom que volia que aparegués al treball, amb la opció de romandre en l'anonimat. Penso que és important que ens referim a les persones com elles ho vulguin, entenent que un canvi de nom o sobrenom, sol portar de forma intrínseca trets identitaris. Per aquest motiu hi ha participants que mostren el seu nom real i participants que han decidit mostrar el seu nom artístic o el que utilitzen per treballar. Destaco que no hi ha cap participant que hagi volgut romandre en l'anonimat, fet que destaco positivament tenint en compte la carrega política i personal del contingut de les respostes.

A continuació faré una breu descripció de cadascuna de les persones que han estat entrevistades, per tal de posar context a les seves respostes, que

⁹ Formula per eliminar la càrrega de gènere de la paraula, per tal d'incloure a totes les persones en el mot. En català s'utilitza la "i" (totis), la "@" (tot@s) o la "x" (totxs). Durant l'elaboració de les entrevistes he pogut observar que aquests termes són utilitzats pel col·lectiu i destaquen positivament que s'utilitzi amb ellxs. He decidit destacar-ho al títol de l'espai del treball on parlo específicament de qui són.

s'exposen en el proper punt del treball. Remarco la idea de que aquestes definicions estan escrites en funció del que les persones han volgut explicar i la forma en que s'han volgut mostrar.

Joana:

És una persona de 43 anys que en porta 15 en el món del treball sexual, concretament en el massatge eròtic. Es defineix com una persona independent i idealista. Aten a homes, dones i parelles.

AcidGirl:

Té 22 anys i en porta 3 en el treball sexual. Es defineix com una persona reservada i observadora. Es dedica a la càmera web eròtica, el porno autoproduït, la *dominació presencial*, els massatges "amb final" i la venda d'articles de fetitxe.

X. Tallón:

Té 27 anys i en fa 8 que es dedica al treball sexual. Es defineix com una persona jove, precària, activista i *travesti-marika*. Ha estudiat atenció socio sanitària, monitorx i directorx de lleure i el grau de promoció en igualtat de gènere. Treballa com a treballadxr sexual independent, tant en el seu domicili com fora d'aquest, també ha realitzat algun treball de pornografia audiovisual i gràfica.

Xiomara Fox:

Es defineix com una dona divertida, sense complexos i molta llibertat, amb molts interessos sent un d'ells el treball sexual. Es dedica a la venda de xats,

fotos i vídeos, al fetitxisme, femdom¹⁰, findom¹¹ i dominació virtual. També fa trobades personals exclusivament BDSM¹².

Lena Cristina:

Té 24 anys i en fa 4 que es dedica al treball sexual. La paraula que més l'identifica és persona, pensa que les etiquetes ens limiten. Es dedica a ser escort, especialitzada en GFE¹³.

Com es pot veure la mostra és molt diversa. La intencionalitat és que es parli des de tipus de treball sexual diferents. És per això que cadascuna de les participants realitza una pràctica diferent a les altres. El que tenen en comú les participants és que han decidit dedicar-se al treball sexual i volen mantenir la seva feina.

3. Veus des del viure i el sentir: exposició de resultats

En aquest apartat explicaré de forma descriptiva quines han estat les respostes que han donat els treballadors i treballadores sexuals en les entrevistes realitzades. D'aquesta manera, per una banda, es pot fer una fotografia més global, tenint en compte veus diverses, del que és el treball sexual. Aquesta fotografia aporta també una idea de com són les persones que es dediquen al treball sexual, dins el grup que compleix amb els paràmetres de selecció de les participants. Aquesta imatge no ens serveix per a fer-nos una idea general, però sí per veure quines són algunes de les

¹⁰ Ve de dominació femenina, nom que es posa a les pràctiques sexuals en que el paper dominant el té la part femenina.

¹¹ Es refereix a la dominació financera, un fetitxe sexual en què la pràctica de domini i submissió consisteix en que la part submissa doni regals i diners a la seva dominant financera.

¹² Es tracta de la sigla formada per les paraules Bondage (pràctica eròtica que consisteix en la immobilització de la persona) i Disciplina (pràctiques relacionades amb la flagel·lació); Dominació i Submissió; Sadisme (obtenció de plaer a través del dolor d'una altra persona) i Masoquisme (és l'obtenció de plaer a través de pràctiques dominants, fetes per un mateix o per mitjà d'una persona amb la qual es mantingui un vincle emocional). És el terme que abraça gran part de pràctiques sexuals considerades inusuals, es caracteritza per la realització de fantasies eròtiques.

¹³ Es refereix a *girlfriend experience*, un servei en que la treballadora sexual actua com si fos la parella del client.

seves característiques, demandes i necessitats. Les entrevistes es troben a l'apartat d'annexes, de la pàgina 6 a la 24.

En la primera secció de l'entrevista es demana a les persones participants que facin una descripció de si mateixes, a través de preguntes concretes i d'altres més obertes, per tal de poder contextualitzar les respostes. En l'apartat anterior es pot veure com, seguint els criteris de selecció, totes les participants realitzen treballs diferents. Tot i la forma diversa de cercar la clientela, el 100% de la mostra coincideix en que escull la clientela. Un dels filtres de clientela utilitzats és el màrqueting, que ja s'adreça a una clientela específica. Les entrevistades destaquen aquest fet com un privilegi, així com l'elecció dels horaris, tenint en compte que companyes seves no ho poden fer, per estar desenvolupant la seva professió en clubs, bars, hotels, etc. També coincideixen en el fet que desenvolupen la seva feina de forma independent. El fet de triar la clientela es dona, generalment, per a la seguretat de la treballadora, com una forma d'evitar riscos. Altres formes de detecció de possibles clients problemàtics és la conversa, podent detectar així conductes sospitoses o ofensives per a la treballadora.

Una de les meves inquietuds en aquesta investigació era veure quina concepció tenen del treball sexual les persones que s'hi dediquen, partint de la premissa que els diferents posicionaments davant aquesta realitat (abolicionisme, prohibicionisme, regulacionisme i prosex), en tenen una percepció diversa i el defineixen de forma diferent. Les entrevistades fan molta referència a la llibertat a l'hora de definir el terme, fent referència als aspectes que comentàvem en el paràgraf anterior: poder escollir l'horari, marcar el preu del servei i triar la clientela. Quatre de les entrevistades fan referència explícita del treball sexual com a treball.

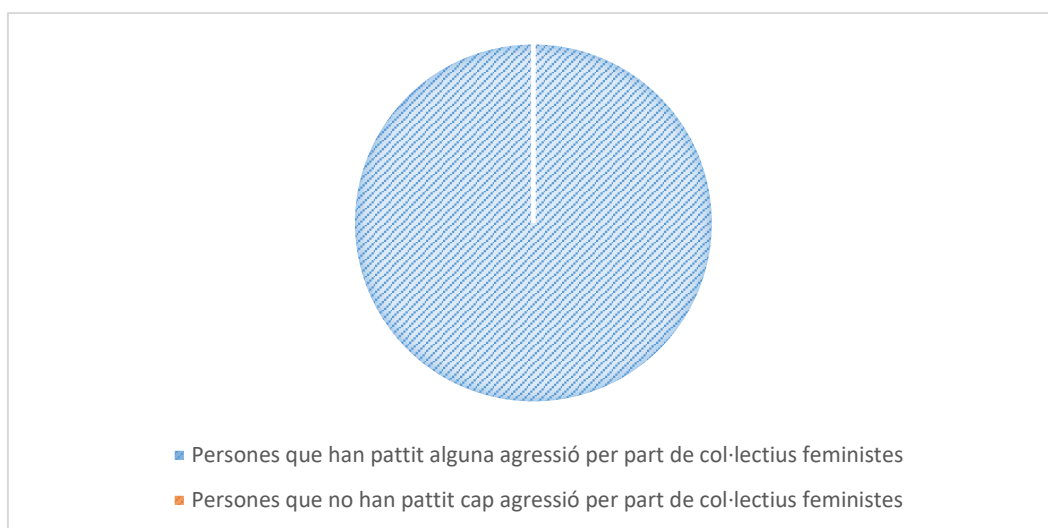
Pel que fa a les paraules identitàries (treballadora sexual i puta), les diferències entre les respostes es comencen a aguditzar. Majoritàriament destaquen que el terme puta és utilitzat en molts contextos de forma pejorativa. Malgrat sovint no el llegeixin com a insult, tampoc el consideren empoderant. Dues de les entrevistades si el viuen de forma empoderant, al·legant el poder que els transmet. Amb el terme treball sexual hi ha més concordança, ja que ajuda a que les llegeixin com a treballadores. Com

comentàvem, totes les participants entenen el que fan com una feina. Aquest empoderament però assumeixen que és un privilegi, tenint present de nou les seves companyes trans o negres, per exemple, a les que els costa una tasca més gran el fet d'empoderar-se amb la seva feina. Malgrat la dificultat, expressen que és possible i que elles mateixes i altres companyes seves ho han aconseguit.

Un altre dels temes que em cridava molt l'atenció, sobretot des de la perspectiva educativa, són els espais de trobada dels que disposen les persones entrevistades. D'entrada destaquen la confortabilitat que aporta poder expressar el que fan amb grups de persones que, o bé exerceixen el treball sexual, o bé estan informades del que fan i ho respecten, com podrien ser les seves amistats. Dels col·lectius analitzats prèviament, es fa menció de OTRAS en dues ocasions i una de les persones entrevistades en forma part.

Per acabar, una de les temàtiques que més controvèrsia porta a l'hora de parlar del treball sexual des de diferents posicionaments: les agressions. De forma general no es destaquen les violències per part de la clientela. Dues de les persones entrevistades diuen haver patit algun tipus de violència en una ocasió. Deixen clar els seus límits i diuen que, en cas que s'intentin sobrepassar, explicant-ho al client es sol arreglar. Les entrevistades en canvi si destaquen agressions patides per part d'agrupacions o col·lectius feministes, sobretot invisibilització per part del col·lectiu, en actes i a través de les xarxes socials. Podem afirmar doncs que el 100% de la mostra ha patit alguna agressió, en el més ampli sentit de la paraula, per part d'alguna agrupació o col·lectiu feminista.

Pregunta 15: Alguna vegada has estat violentada (agredida en el més ampli sentit de la paraula) per part d'alguns sectors o col·lectius feministes?

Pel que fa a la jerarquia establerta durant el servei, el 100% de les participants mantenen un rol dominant, tornant de nou a la idea que són elles les qui posen les normes.

En els següents apartats analitzarem de forma no descriptiva els resultats de les entrevistes, contraposant-los amb el marc teòric del treball. En l'apartat connexió de veus farem més èmfasi en l'objectiu de *realitzar un esbós del que és el treball sexual partint de tres perspectives diferents: la identitat, la societat i el sistema*. En el següent apartat, *passar a l'acció*, ens centrarem en l'anàlisi de les demandes i necessitats del col·lectiu, fent la comparativa amb els serveis que s'ofereixen i veient per tant si aquestes necessitats s'aborden d'alguna manera. Posarem el focus per tant en l'objectiu d'analitzar les demandes del col·lectiu des de la investigació d'agrupacions, recursos i persones que es dediquen al treball sexual, entenent doncs quines són les necessitats dels treballadores i treballadores sexuals.

4. Connexió de veus: anàlisi de resultats i relació entre entrevistes i marc teòric

En aquest apartat posaré en relació els resultats de les entrevistes, és a dir, la veu dels treballadors i treballadores sexuals, amb el marc teòric. Aquesta secció segueix l'estructura que hem pogut veure en el marc teòric, per tant està dividit en: identitat, societat i sistema.

IDENTITAT

La identitat individual de les persones entrevistades és diversa. D'entrada podem veure com la forma de definir-se és molt diferent, ajuda a veure-ho el fet que les preguntes de descripció personal siguin tant amplies. Observem com majoritàriament utilitzen adjectius molt lligats a la llibertat i a la seva forma de veure el món. Charles Taylor entenia la identitat com un constructe social, una construcció que fem a través de les nostres relacions socials i polítiques. Les entrevistades fan referència a trets més reivindicatius de la seva personalitat, molt lligats a el treball sexual i a les seves relacions amb el sistema. Segons Amartya Sen aquests trets identitaris els agafem per elecció pròpia, com es pot veure en múltiples respostes, aquests trets identitaris es desglossen en les respostes següents en discurs polític. Malgrat per una banda i tornant a Taylor, el context ha col·laborat en que es defineixin així, per exemple l'adjectiu *precària* que s'adjudica X. Tallò, d'altre banda s'han construït amb la relació que té la persona vers la realitat existent i, per tant per elecció, com diu la teoria de Sen. La forma en com una persona percep i llegeix el món, junt amb la posició que pren davant les seves realitats, construeixen el pensament i la identitat de la persona. Una de les entrevistades relata com el treball sexual ha influït en la percepció que té de si mateixa d'aquesta manera:

Del cuerpo, de la mente y del espíritu. Aprendes a valorarte de verdad; y eso lo cambia todo. (Lena Cristina)

Segons Amartya Sen tenim trets identitaris atribuïts, que en el cas de les treballadores sexuals seria aquest mateix terme o la paraula *puta*. Com

veiem en el marc teòric, era necessari desempallegar-se d'aquests termes per a la lluita social. En el cas de les persones entrevistades el fenomen es dona diferent, ja que no han eliminat el terme de la seva identitat, sinó que l'han transformat. *Putà* és llegit en molts contextos com un insult, però ens trobem que el col·lectiu se l'ha apropiat de manera que resulti empoderant. Coincideixen encara més en el terme treballadora sexual, que és utilitzat com a forma de visibilitzar que el que fan és una feina. X. Tallón argumenta que:

Em resulta més empoderant Treballadora Sexual, perquè es reivindica que es un treball i perquè engloba molt més que el treball sexual de carrer. (X. Tallón)

Amb aquestes respostes veiem com, malgrat la història ens digui el contrari, la intencionalitat de la creació del terme per part de Leight, segueix vigent.

Una altra forma que veiem en el marc teòric d'acabar amb les realitats que ens oprimeixen, a més de desfer-nos d'aquells trets identitaris que ens atribueixen altres persones o imaginaris, la performativitat de Butler. La seva teoria defensa que el cos i la identitat d'una persona poden resultar una eina empoderadora. Una de les entrevistades fa especial incís en aquest tret, referint-se a la identificació amb el terme treball sexual:

Me gusta la libertad que me ofrece además de hacerme sentir bien con mí cuerpo y todos los morbos que me gustan. (Xiomara Fox)

Les pràctiques sexuals que agraden a la persona entrevistada es surten, com es percep, de la normativitat establerta. En el treball sexual troba la manera d'explorar aquests gustos, potser no lluny del judici però sí sense rebre una crítica tan forta com si aquests s'expressessin en un altre context. La mateixa entrevistada feia referència a la ocultació de determinades pràctiques sexuals quan explicava a quines persones van dirigits els seus serveis.

A hombres que deseen explorar su sumisión (los encuentros reales). Las cosas virtuales a cualquiera que le guste experimentar sus morbos y esas fantasias ocultas que no se animan a explorar. (Xiomara Fox)

Seguint amb la teoria de Butler, també ens deia que una forma de performativitat és desfer la dicotomia de gènere. Un exemple concret en pot ser aquesta resposta:

No soc sempre treballadora, de vegades soc treballador, per tant m'identifica mes el terme Treball Sexual que engloba tots els gèneres. (X. Tallón)

Em sembla un tret a tenir en compte, d'entrada per les reivindicació que implica des del prisma de Butler el fet de performar amb el propi gènere. També m'ho sembla per començar a reaprendre la tendència que tenim a dotar de carrega de gènere totes les paraules. A l'hora de referir-nos a col·lectius, un detall així pot fer que alguna persona no es senti identificada.

L'altre tret identitari treballat en el marc teòric és la identitat col·lectiva. Fèiem referència amb San en que la lliure elecció ens proporciona la possibilitat de formar part de grups de pertinença diversos. Aquests semblen molt significatius per les persones entrevistades que, tot i no formar part de cap dels col·lectius esmentats, a excepció d'una de les persones entrevistades, donen molta importància a tenir espais amb altres treballadors i treballadores sexuals.

Tengo amigas que se dedican a ello, y la verdad es que es una experiencia completamente diferente que hablar esas mismas cosas con quienes no se dedican o han dedicado al trabajo sexual. (AcidGirl)

Es destaca doncs la importància de compartir experiències amb iguals, tret que també veurem en les demandes de les entrevistades.

Per tancar aquest apartat rescato un fragment de l'entrevista amb AcidGirl, on es veuen alguns dels aprenentatges que ha tret l'entrevistada del treball sexual, des de la vivència i la reflexió.

Aunque me deje el trabajo sexual voy a mantener toda la vida las cosas que he aprendido haciéndolo,. Entre las más destacables está (...) desarrollar la inteligencia emocional y reconocer y saber dejar claras, mis intenciones, deseos y necesidades a otras personas. Todo esto ha

influido bastante en mi desarrollo como persona, te obliga a espabilarte.
(AcidGirl)

El moviment queer, com veiem amb Rafael Mèrida, passa per transgredir la norma, seguir els propis desitjos i prendre els aprenentatges com a identitat. Fet que hem pogut veure reflectit en totes les persones entrevistades.

SOCIETAT

En el marc teòric veiem quatre posicionaments socials davant la realitat de la societat. En les entrevistes no es diu explícitament a quin d'aquests posicionaments pertanyen les entrevistades, si pertanyen a algun, però el discurs polític que es desprèn de les seves respostes, em porta a pensar que tenen una ideologia prosex. També es percep clarament com cap de les persones entrevistades es posiciona dins l'abolicionisme. Com veurem més endavant, totes han patit violència per part de col·lectius i persones feministes abolicionistes. Referint-se a aquests, una de les entrevistades diu:

Si volguessin “solventar” el problema de la explotació sexual, parlarien amb nosaltres i col·laboren amb les associacions “pro-derechos” que treballen dia a dia amb les treballadores sexuals. (Joana)

En el marc teòric veiem que un dels punts importants de l'abolicionisme era no assenyalar a la treballadora sexual, sinó en certa manera rescatar-la d'una situació que perceben com a explotació. Aquest moviment com comentàvem, creu que cap dona pot escollir dedicar-se al treball sexual, sinó que aquesta decisió és fruit de la violència patriarcal del sistema. Cal recordar que aquest discurs és la realitat de part dels treballadors i treballadores sexuals, en canvi les entrevistes van destinades concretament a persones que escullen dedicar-se al treball sexual. En un dels casos sí que es detecta una situació de precarietat econòmica, però malgrat això la persona defensa que té, en certa manera, el privilegi d'escollir les condicions i característiques d'aquest. Cal destacar també com, en l'anàlisi del discurs abolicionista, es veu com inclouen la tracta de

persones dins el mateix paraigües del treball sexual. Una de les entrevistades argumenta que:

*Mi cuerpo, mí desición y el trabajo sexual independiente no es trata.
(Xiomara Fox)*

Així doncs estem davant dos posicionaments oposats o dues formes oposades de concebre una mateixa realitat? Si s'estipulés una descripció consensuada del que és el treball sexual, seguirien vigents els moviments abolicionistes i prosex o aquest s'unirien en un de sol?

La qüestió és que, malgrat en el marc teòric percebríem que el posicionament que suposa una major amenaça per les treballadores seria el prohibicionisme, no en fan menció durant les entrevistes. En canvi totes les persones entrevistades destaquen haver patit algun tipus de violència per part de col·lectius abolicionistes. Una d'elles relata:

Me han llamado putero, proxeneta, actriz pagada para hacer propaganda proxeneta, bot, alienada, explotadora de mujeres, asesina de mujeres entre otras joyitas. En persona siempre que voy a algún debate me miran con asco o tratan con condescendencia desde el momento que digo que soy trabajadora sexual. (AcidGirl)

Un altre dels aspectes que porta a la discussió entre prosex i abolicinisme, és la legalització dels sindicats de treballadores sexuals. Per una banda des de l'abolicinisme es defensa que el fet de normalitzar el treball sexual incrementa l'abús cap a les dones que es veuen en situació d'assetjament, violència o tracta, que recordem per elles en són totes o la gran majoria. Per altre banda des del posicionament prosex es defensa que l'autoorganització, ja sigui sindical o en forma de cooperatives o col·lectius de treballadores, ajuda a que es redueixi la tracta. Demanant a les entrevistades per aquest aspecte, ens diuen que, de permetre's la seva autoorganització:

Es visibilitzaria molt mes la trata que hi ha. Contribuiria en el fet de que si no hi ha empresaris que es beneficiïn econòmicament de treballadores, i tots els diners van a la cooperativa o a les treballadores directament,

evitem els abusos que es donen en alguns llocs on es cobra 80€ per “polvo” i t’arriben 20-30€. (X. Tallón)

Les entrevistades també destaquen que aquest no és un fenomen utòpic, sinó que actualment són els grups organitzats de treballadores sexuals els que porten a terme part de la tasca de detecció i actuació davant la tracta:

Son les associacions “pro-derechos” les que diàriament detecten casos de vulneració de drets i les que ajuden de primera mà. (Joana)

Tanco l’apartat amb una aportació d’X. Tallón, dirigint-se a persones que es posicionin dins l’abolicionisme:

Entenc la seva posició, per mi en un món ideal no existiria ni el treball sexual ni cap altre treball, però la realitat es que existeix i que anar en contra només ajuda a que creixin les xarxes il·legals i no pot dotar d’eines útils a les treballadores. Potser caldria començar per desmitificar l’amor romàntic, revisar la construcció del desig, de les relacions socials i familiars, parlar de com ens cuidem, i potser així deixa d’existir... però anar contra les treballadores no em sembla just. (X. Tallón)

A mode de síntesi d’aquest apartat, podem dir que les entrevistades no només no es posicionen dins el moviment abolicionisme, sinó que creuen que aquest els perjudica. Com veiem totes han patit algun tipus d’agressió per part d’aquest posicionament. També podem afirmar que les definicions del treball sexual són diferents segons el posicionament on posis al focus, la diferència es troba en si consideren la tracta com a treball sexual o no. Partint d’aquest fet, podrem dir que caldria una unificació de la definició per tal de fer una comparativa efectiva. Per part de la societat es desvela un tracte estigmatitzant cap al col·lectiu.

SISTEMA

Com relatàvem amb la teoria de la performativitat de gènere de Butler, el treball sexual pot suposar per a algunes persones un mecanisme d’alliberació vers el sistema. Una de les entrevistades, explica que el treball sexual:

És la manera idònia d'estar fora del sistema opressor. (Joana)

L'opressió o violència que detectàvem per part del posicionament abolicionista, es desprèn de la idea que el treball sexual suposa per a la dona, en certa manera, una denigració, en quant que és explotada pel sistema. Si tornem al marc teòric de la investigació, entendrem que aquest argument es pot sustentar en ell, ja que com deia Butler la normativitat és un regim de poder que es basa en la repetició de certes característiques de forma obligada. El discurs abolicionista es sustenta en la idea que les dones socialment estem percebudes com un ésser a disposició del plaer sexual dels homes.

La historiadora Gerda Lerner, com veiem en el marc teòric, sustenta que històricament les dones han estat ubicades en una classe social o altre en funció dels llaços sexuals que establia amb els homes. En aquest sentit, la violència que pateixen les treballadores sexuals per part del sistema, podria ser fruit d'aquesta teoria, en quant que la seva posició social varia per dedicar-se al treball sexual i els seus cossos són percebuts de forma diferent. Una de les entrevistades apunta que:

Creo que en general está la idea de que somos mujeres de segunda y que se puede hacer lo que sea con nosotras que no se permitirían hacer con otras mujeres de su entorno cercano. (AcidGirl)

Pel que fa a la percepció social que es té del cos d'una treballadora sexual, una de les entrevistades argumenta que es desvaloritza. AcidGirl destaca que, degut a això, no explica a tothom a què es dedica.

Aunque soy bastante abierta con esto, hay veces en las que he de vigilar a quien le cuento a que me dedico, porque empiezan los comentarios. (AcidGirl)

De forma generalitzada les entrevistades destaquen la invisibilització com a violència més latent, tant per part de la societat com el sistema. En el marc teòric veiem com tant legalment com pel que fa als recursos existents, l'atenció a les treballadores sexuals és mínima i insuficient, fet que corroboren les entrevistades. Berit Ås argumenta en la seva teoria que la invisibilització és una forma molt comuna de silenciar la societat, fet

que explicaria doncs la manca de recursos cap a aquest col·lectiu. No s'atén allò que no es vol veure. La invisibilització d'un col·lectiu, porta darrera una cua de conseqüències, entre les que podem trobar l'estigma. Les persones entrevistades, destaquen en diverses ocasions durant l'entrevista, la carrega d'estigma que porta el treball sexual a l'esquena. Argumenten que pateixen de forma reiterada:

Violencia psicológica por la estigmatización de mi trabajo.

(Lena Cristina)

Partint de les teories esmentades, m'interessava saber quina era la jerarquia de poder, si hi era, que s'establia durant el servei d'un treballador o treballadora sexual. Partint de la idea que socialment l'home tindria, de forma generalitzada, una posició dominant. En aquest sentit, les entrevistades trenquen totalment amb aquesta premissa, ja que totes diuen mantenir el rol més dominant durant els serveis, establint els límits prèviament i aturant el servei en cas que es sobrepassin. També expliquen que en molts casos, a través de la conversa amb la clientela es poden solventar fàcilment aquestes situacions, argumenten que la seva clientela ja saben què van a fer i de quina manera, ja que ho expliquen prèviament.

Per acabar amb aquest apartat vull deixar una resposta que em va portar a la reflexió. Em va fer pensar quin model de feminisme estem construint i també quina idea tenim de l'educació.

La meva tutora al assabentar-se que em dedicava al treball sexual em va suspendre totes les seves assignatures perquè una puta no es mereix tenir estudis de gènere. (X. Tallón)

A mode de resum podem dir que les agressions cap al col·lectiu són múltiples i diverses. Principalment les persones entrevistades destaquen la estigmatització i invisibilització dels treballadors i treballadores sexuals. La cita anterior, és només un dels exemples de violència concreta que han compartit les persones entrevistades. Pel que fa a les jerarquies de poder, les treballadores afirmen tenir el control del servei i argumenten no haver tingut problemes amb la clientela en aquest aspecte.

5. Passar a l'acció: Exposició i anàlisi de demandes i necessitats de les persones entrevistades

Atenent a l'objectiu de reflexionar entorn el paper de l'educació social en el debat actual així com en l'abordatge de les demandes del col·lectiu de treballadors i treballadores sexuals, en el que aprofundiré en l'apartat de conclusions, he fet una taula per tal de relacionar els serveis que s'ofereixen i els serveis que es demanen. Aquesta està disponible a l'apartat annexes, pàgina 41.

D'entrada podem veure com els serveis que s'ofereixen no concorden amb les demandes que es desprenen de les respostes a l'entrevista. Probablement perquè des de l'administració s'ofereixen serveis adreçats a persones que no volen ser treballadores sexuals i, per tant, les persones que sí ho volen ser no es senten representades. Malgrat les englobem en el mateix col·lectiu, de treball sexual, no tenen les mateixes necessitats. Així doncs remarcaríem el que diuen les pròpies persones entrevistades, els serveis són insuficients.

D'altre banda també he fet la comparativa amb les associacions de treballadores sexuals que es mostren en el marc teòric. En aquest cas si que es compleixen algunes de les demandes, sobretot pel que fa a la vestibulització del col·lectiu i a les eines per a organitzar-se entre elles.

La demanda que destaquen les persones entrevistades de forma transversal, és el treball de l'estigma social. De formes diverses relaten com la invisibilització i l'estigma, suposen el fruit d'agressions múltiples. Destaquen que per començar, la població hauria de voler conèixer la seva realitat. No podem fer visible allò que, quan ho veiem, ens tapem els ulls.

Escucharnos, querer y que les interese escucharnos. (Lena Cristina)

Com veiem en el marc legal, les úniques legislacions que s'han fet específicament per a les treballadores sexuals, són aquelles que les allunyen de determinats barris o sectors de la ciutat. Aquestes polítiques no fan més que amagar la realitat i, com a conseqüència augmentar l'estigma cap a elles i també, les agressions cap al col·lectiu que sustenten el model abolicionista on es posiciona l'Estat. Així doncs i tornant a l'argument de Lena Cristina, el

primer que cal fer és visibilitzar les treballadores sexuals i voler prendre el temps per escoltar les seves demandes.

Haciendo que seamos visibles las putas que elegimos serlo. (Xiomara Fox)

Un altre dels trets de les ajudes vigents que destaquen les entrevistades, és l'oferta de feines precaritzades. En el marc teòric veiem com els serveis que s'ofereixen des de l'administració, passen en gran part per l'ajuda a sortir del món de la prostitució i la inserció laboral. Caldria obrir noves línies d'investigació per tal de veure com són aquests llocs de treball, quin èxit o fracàs tenen les formes d'inserció, quin tipus de treballs ofereixen i amb quines exigències. Segons les persones entrevistades, com dèiem, les feines que s'ofereixen són precàries, és per això que una de les seves demandes és:

Ayudas y puestos de trabajo específicos para las mujeres que sean víctimas y quieran salir. (AcidGirl)

Nomes ofereixen feines molt precaritzades. (Joana)

En relació a la legalitat, les entrevistades també destaquen diversos aspectes:

Despenalització del TS al carrer, legalització de sindicats, creació de convenis col·lectius, creació d'eines per a la creació de cooperatives entre treballadores (...) que parin les agressions per part de la policia a les companyes migrades, i acció contra les agressions. (X. Tallón)

Deixant més de banda la legalitat, les entrevistades també assenyalen necessitats del col·lectiu que podrien ser abordades des de l'àmbit educatiu i social, a més de la lluita contra l'estigma, que hauria de ser una tasca col·lectiva.

Condoms gratuïts. PreP gratuïta. Menjar i beguda calenta per les companyes de carrer, espais per dutxar-se i descansar. (X. Tallón)

Educación, educación sexual, salud, prevención, defensa personal, educación sobre marketing, redes sociales, manejo de dinero... Mil cosas. (Xiomara Fox)

Per tancar l'apartat, una resposta que, des del meu punt de vista, delata la necessitat d'aprendre més sobre el col·lectiu de treballadores i treballadors

sexuals per tal de dur a terme un correcte acompanyament i un satisfactori compliment de les seves demandes individuals i col·lectives:

Als Serveis Socials haurien d'estar més formades per poder tractar aquests tipus de casos. (Joana)

El coneixement dels col·lectius amb els que treballem ha de ser sistèmic, cal conèixer la persona i el seu context, per tal de poder acompanyar en tots els aspectes i a la globalitat de la persona, des dels seus actes per arribar als seus objectius fins als seus sentiments durant el procés.

VII. Conclusions

En aquest apartat farem un repàs als últims apartats del document, per tal de tancar la investigació i extreure conclusions dels resultats. A continuació veure'm si he aconseguit assolir els objectius que em proposava a l'inici de la recerca i també si puc donar resposta als interrogants previs. Per acabar faré una breu exposició de les limitacions de la recerca, així com de futures línies d'investigació que no s'han pogut abordar en aquesta recerca.

Com hem pogut anar observant, el col·lectiu de treballadores i treballadors sexuals és molt ampli i divers. Partint d'un primer filtre, que dividiria el col·lectiu entre les persones que exerceixen el treball de forma obligada i les persones que ho fan per pròpia decisió, quedant-nos amb aquest últim grup, també ens trobem amb molts tipus de serveis, clientela i espais on dur a terme aquesta feina. Pel que fa la identitat, podem afirmar que les persones entrevistades reconeixen el seu treball, però no totes s'identifiquen amb el terme treball sexual. Malgrat això, aquesta feina sí que forma part de la seva identitat, en quant a que aquesta influeix en el seu ser, existir i entendre el món. Veig el treball sexual com un col·lectiu ferm i amb ganes de ser (re)visibilitzar el que fan. Partim de la base que el treball sexual no té una única definició, sinó que aquesta és adaptada en funció del posicionament que prengui la persona que la fa. En aquest sentit, caldria unificar la definició i conèixer el col·lectiu per tal d'actuar en conseqüència.

La legalitat, tant espanyola com catalana, es queda molt curta davant una realitat tant complexa. Malgrat ser una activitat lucrativa, el treball sexual no està regulat com la resta, col·locant les treballadores sexuals en una posició de desigualtat davant la resta de treballadors i treballadores. Això sumat a la manca de recursos socials i educatius, les converteix en un col·lectiu vulnerable pel que fa a l'estigma, al que no es para els peus des de l'administració.

Els recursos socials i educatius són escassos i totalment insuficients, partint de la base que estan concentrats a un sol punt del territori català i que, per tant, exclou d'entrada l'accés a moltes treballadores i treballadors que es troben en altres parts del territori. Aquests recursos estan enfocats sobretot cap a la reinserció laboral de persones que volen sortir del món de la prostàtica, sense donar cabuda a les necessitats i demandes del col·lectiu de treballadores i treballadors sexuals per lliure elecció.

Les persones entrevistades fan propostes diverses, com l'administració de preservatius de forma gratuïta o l'accés a espais on poder realitzar higiene. Aquestes demandes que es podrien abordar des de l'educació social, són abordades pels col·lectius que ofereixen aquells serveis que poden, com la facilitació d'espais de trobada i la realització de campanyes de visibilització en contra de l'estigma. La resta de necessitats doncs, no queden cobertes.

En aquest sentit caldria obrir noves línies d'investigació, per tal de comprovar quina és la efectivitat dels recursos que s'ofereixen i també per a profunditzar en les necessitats descobertes i analitzar les formes en que es podrien abordar des de l'educació social.

Pel que fa als objectius del treball, penso que els he complert en la seva majoria. Atenent al primer objectiu del treball, s'ha realitzat un esbós del treball sexual, comparant realitats concretes de treballadors i treballadores sexuals amb aspectes identitaris, socials i del sistema. La limitació temporal i espacial de la investigació, no permetia abordar la temàtica en la seva globalitat, però sí dibuixar la realitat del treball sexual a partir d'un petit grup de persones.

El segon objectiu, feia referència a l'anàlisi de les demandes d'un grup de treballadores i treballadors sexuals concrets, atenent també al que es demana des dels col·lectius. En aquest sentit penso que la investigació pot suposar un bon començament per entendre el que demana el col·lectiu i començar a pensar en com es podria abordar.

Pel que fa al paper de l'educació social en el debat actual, penso que d'entrada la nostra tasca hauria de ser de coneixement i apropament al col·lectiu, per tal de poder acompanyar, per una banda els processos d'aquestes persones i, per l'altra, la lluita contra l'estigma cap al col·lectiu. En l'àmbit personal i tenint present que la nostra mirada crítica cap a la societat sobrepasa l'àmbit laboral, la nostra tasca pot ser de donar veu a les treballadores sexuals, que estan parlant però no essent escoltades. Acudir a les xerrades, parar les orelles i difondre el seu missatge, ja sigui compartint la informació, textos o manifestos. L'estigma és fruit del desconeixement, per tant considero que la nostra tasca ha de ser de donar a conèixer el col·lectiu. No silenciament les seves veus, sinó fent d'altaveu.

A gran escala considero que cal molts canvis que es poden impulsar des de la lluita política i que podrien ser abordats des de l'educació social. Cal començar per l'abordatge del col·lectiu en la seva globalitat i no fixar-nos sols en un dels grups.

VIII. Reflexió final

Apropar-me a aquest col·lectiu m'ha permès a nivell personal qüestionar-me i reflexionar entorn moltes creences que tenia cap al treball sexual. A l'inici del treball no m'atrevia a posicionar-me, ja que no considero ètic parlar sobre una realitat sense tenir presents i haver escoltat prèviament les persones que la viuen. Abraçar el feminisme va suposar llepar-me les ferides i construir unes noves ulleres des de les que veure el món, és amb aquestes ulleres des de les que he procurat dur a terme el treball i també des de la cura que he anat aprenent del moviment. El feminisme pot estar actualment dividit en posicionaments diversos, però això no vol dir que n'haguem de renunciar, sinó que cal compartir, conèixer i respectar a les companyes, seguir aprenent.

A les entrevistes els vaig demanar que es definissin elles mateixes, jo sempre em defineixo com un procés en constant aprenentatge i aquesta és la posició que vull prendre vers aquesta realitat. Malgrat haver après molt en aquesta investigació, sempre queda més per descobrir i estic segura que la meva curiositat i ganes d'escoltar em portaran a conèixer més sobre el col·lectiu. Del feminisme he après que les dones hem de lluitar per la nostra alliberació i de les treballadores sexuals estic aprenent a prendre el paper d'aliada, a escoltar, llegir, acompanyar. Espero que aquest aprenentatge impregni aviat totes les esferes del feminisme i entenguem que el paper d'aliat que demanem als homes és el que hem de prendre nosaltres cap al treball sexual.

Començava la recerca des de l'afirmació de Kate Millet: allò personal és polític. El sexe no és l'excepció. Quan agafo la mà de la meua parella és política, quan una persona diu en veu alta que té múltiples parelles sexoafectives és política, quan una treballadora sexual crida la seva realitat és política. El nostre existir no es separa de la nostra ideologia. És quan ens qüestionem que comencem a fer trontollar els nostres imaginaris i comencem per construir nous models d'actuació, de viure i sentir la realitat.

IX. Referencias bibliogràfiques

Beauvoir, Simone. (1949). *El segundo Sexo*. Madrid: Ediciones Cátedra.

Butler, Judith. (1990) *El genero en disputa*. Barcelona: Paidós Studio 168.

Butler, Judith. (2000). *Imitación e insubordinación de género*, Revista de Occidente, núm. 235.

Cobo Bedía, E. (2015). *El cuerpo de las mujeres y la sobrecarga de sexualidad*. Investigaciones Feministas, 6, 7–19. Disponible a <http://revistas.ucm.es/index.php/INFE/article/view/51376/47656>

Davis, Angela. (1981). *Mujeres, raza y classe*. Editorial Akal.

Despentes, V. (2006). *Teoria King Kong*. Barcelona: L'altra Editorial.

Galeano, Eduardo. (1992). Ser como ellos y otros artículos. Madrid: Siglo Veintiuno Editores.

Irigaray, Luce. (1984). *Ética de la diferencia sexual*. Éditions de Minuit.

Irigaray, Luce. (2010). *Ética de la diferencia sexual*. Ellago.

Jenness, Valerie (1990). *From Sex as Sin to Sex as Work: COYOTE and the Reorganization of Prostitution as a Social Problem*.

Leigh, C. (2016). *Trabajo sexual y feminismo, una filiación borrada: traducción de "inventing sex work"* . La ventana: Revista de estudios de género, Vol. 5, nº44.

Lerner, Gerda (1990). La creación del patriarcado. Disponible a: https://www.antimilitaristas.org/IMG/pdf/la_creacion_del_patriarcado_-_gerda_lerner-2.pdf

Lerner, Gerda. (1986). *La creación del patriarcado* . Barcelona : Editorial Crítica.

López Precioso, Magdalena y Mestre i Mestre, Ruth. (2006). *Trabajo sexual. Reconocer derechos*. Valencia: Ediciones la Burbuja.

Mérida Jiménez, Rafael (2002). *Sexualidades transgresoras. Una antología de estudios queer*. Barcelona: Icaria.

Millet, Kate. (1970). *Política Sexual*. Madrid: Ediciones Cátedra.

Olid, B. (2017). *Feminisme de butxaca; Kit de supervivència*. Barcelona: Angle Editorial.

Poulin, Richard. (2005). *Prostitution: La mondialisation incarnée*. Paris: Sylepse.

Puigvert, Lúdia (2001). *Feminismo dialógico. Aportaciones de las “otras mujeres” a la transformación social de las relaciones de género*. Mujeres y transformaciones sociales. Barcelona: Roure.

Quintero Soto, María Luisa; Fonseca Hernández, Carlos. (2009). *La Teoría Queer: la de-construcción de las sexualidades periféricas*. Mèxic. Sociológica. vol.24 no.69.

Scott, Joan (1986). El género: una categoría útil para el análisis histórico.

Sen, Amartya. (2000). *La razón antes que la identidad*. Letras Libres.

Sen, Amartya. (2008). *Identidad y violencia. La ilusión del destino*.

Serra, Núria. Treball interdepartamental en matèria de treball sexual a la ciutat de Barcelona. El Pla ABITS (Abordatge Integral del Treball Sexual).

Taylor, Charles. (1996). *Identidad y reconocimiento*. Revista de investigaciones Filosóficas y Políticas.

Taylor, Charles. (2006). *Las fuentes del yo*. Barcelona: Paidós.

The Global Network of Sex Work Projects. *Carol Leigh coins the term “sex work”*. Disponible a: <https://www.nswp.org/timeline/event/carol-leigh-coins-the-term-sex-work>

ANNEXES – DOCUMENTS COMPLEMENTARIS
DE LA INVESTIGACIÓ

Index:

Model entrevista el treball sexual, per a treballadores sexuals	1
Entrevista Joana	6
Entrevista AcidGirl	10
Entrevista X. Tallón	15
Entrevista Xiomara Fox	20
Entrevista Lena Cristina	24
Preanàlisi de les entrevistes, connexió de resultats i categorització	28
Relació entre les demandes i els serveis actuals en centres d'atenció social i educativa i els propis col·lectius de treballadores sexuals	41
Categories i prerelació de contingut	43

Model entrevista el treball sexual, per a treballadores sexuals

Em presento per començar, em dic Laia i sóc estudiant de quart curs d'Educació Social a la Universitat de Vic. Estic realitzant el meu treball de final de grau (TFG) entorn el treball sexual, amb l'objectiu de conèixer un col·lectiu, des del meu prisma, tan desconegut. Em defineixo com una persona en procés i m'identifico com a bollera i feminista, mirada des de la qual estic portant a terme el treball, a més de la visió educativa.

La idea d'investigar el treball sexual sorgeix en un esmorzar amb les companyes de col·lectiu, quan una pregunta: Què en penseu de la prostitució? D'aquell bar vaig sortir feta un mar de dubtes i preguntant-me per quin motiu parlem tant del treball sexual sense parlar amb les treballadores sexuals, per quin motiu veiem tants col·lectius i partits polítics parlant-ne i tan poques protagonistes explicant el que viuen i senten.

Amb aquesta trobada en ment i partint d'idees personals, com la importància de no apropiari-nos de lluites que no ens pertoquen i conèixer els col·lectius des del respecte tenint molt presents les veus protagonistes, em vaig plantejar encaminar per aquí la meva investigació.

El meu objectiu principal és conèixer i aprendre com es viu el treball sexual, més enllà de les idees preconcebudes que, a través de pel·lícules, discursos i d'altres mitjans, s'han anat dipositant en el meu pensament. Vull que sigueu vosaltres les que em respongueu a la pregunta.

Per aquest motiu i després d'una investigació prèvia, basada en la lectura d'entrevistes, discursos, xerrades i llibres, et plantejo unes preguntes que penso em poden ajudar a conèixer una mica millor el treball sexual. L'entrevista, així com la investigació, es divideix en tres grans blocs que veig essencials per conèixer una realitat: sistema, societat i identitat.

Veuràs que en tot el qüestionari no hi ha cap pregunta obligatòria, ets lliure de respondre tan sols aquelles preguntes amb les quals et vegis representada, et sentis còmode o tinguis ganes d'expressar. Si una pregunta t'incomoda, penses que està mal formulada o no s'entén, per exemple, tan sols has de deixar-la en blanc. Al final de cada apartat veuràs un espai on lliurement em pots expressar

idees, aportacions o fer-me saber el motiu de no haver respost alguna de les preguntes. Com he comentat el meu objectiu principal és aprendre, motiu pel qual agrairia que, en cas de no sentir-te còmode amb algun dels mots o amb la formulació d'una pregunta, m'ho facis saber per tal de millorar.

Dit tot això, només em queda agrair-te per endavant el temps que estàs dedicant a respondre aquest qüestionari. Comencem!

Dicho esto, sólo me queda agradecer de antemano el tiempo que estás dedicando a responder este cuestionario. Empezamos!

Informació i consentiment (i desig)

Aquest petit apartat és per assegurar-me que has entès quin és el meu objectiu, així com la utilització que faré de les respostes que donis.

També et deixo aquí baix recursos amb els que ens podem comunicar, per si et sortís algun dubte o neguit durant el procés:

Una forma de contacte: laiamartinezfajula@gmail.com

Una altra forma de contacte: laia.martinez@uvic.cat

T'informo que les respostes que donis en les preguntes que hi ha a continuació, seran utilitzades durant la investigació i, per tant, en la redacció del treball esmentat. Prement el botó "accepto", mostres el teu consentiment perquè així sigui.

La informació que extregui de les teves respostes es poden mostrar en el treball escrit de forma anònima, en cas que així ho desitgis prem sobre "Vull que les meves respostes romanguin en l'anonimat". En cas que vulguis mostrar el teu nom, prem sobre "Vull mostrar el meu nom" i respon a la pregunta següent.

Quin nom vols que es mostri en el treball junt amb les teves respostes? Pots utilitzar el teu nom artístic, un pseudònim, aquell amb el que et sentis més còmode.

Presentació

Jo ja m'he presentat, ara et toca a tu. Recorda que no has de facilitar informació que t'incomodi o no et vingui de gust compartir.

Edat:

Com et definiries breument?

Quant temps fa que ets treballadora sexual?

Quin tipus de serveis ofereixes?

A quines persones van destinats?

1. Escull la clientela? En cas afirmatiu, quins criteris segueixes i per quin motiu fas aquesta selecció?

Identitat

Una paraula que t'identifiqui:

2. Que és per tu el treball sexual?
3. Et resulta empoderant la paraula "puta"? Per quin motiu?
4. Et resulta empoderant el terme "treballadora sexual"? Per quin motiu?
5. El terme "treballadora sexual", el llegeixes com part de la teva identitat? Per quin motiu?
6. Penses que es pot viure el treball sexual de forma empoderant més enllà del privilegi cis-blanc?
7. Conceps el treball sexual com una forma de viure i expressar la teva sexualitat?
8. Comptes amb espais de trobada i conversa amb altres treballadores sexuals?
9. Formes part d'algun col·lectiu de treballadores sexuals? En cas afirmatiu, quines són els seves funcions, accions i demandes?

Has acabat amb el primer apartat, aquí et deixo un espai per si necessites expressar alguna cosa que no has dit en les respostes.

SISTEMA

10. Alguna vegada vas patir violència fent la teva feina? En cas afirmatiu, ho relaciones amb la teva identitat (dona, trans, bollera, etc.) o amb el fet de ser treballadora sexual?
11. Quan estàs amb unx clientx, sents que s'estableix una jerarquia de poder?

12. Habitualment et trobes amb problemes per part de la clientela a l'hora d'establir condicions i límits?

13. Quins canvis creus imprescindibles a nivell de societat i sistema per una millora del model de treball sexual?

Segon apartat fet, ja només en queda un! Tens dubtes, neguits o idees que vols expressar? Aquí et deixo un espai.

SOCIETAT

14. Et consideres feminista?

Espai per si em vols explicar la branca del feminisme que més et representa, els motius pels quals no et consideres feminista o d'altres aspectes relacionats amb la pregunta anterior.

15. Alguna vegada has estat violentada (agredida en el més ampli sentit de la paraula) per part d'alguns sectors o col·lectius feministes? En cas afirmatiu (i si ho vols compartir), podries posar un exemple?

16. Si ara t'escoltés una feminista abolicionista, què li diries?

17. És possible un model feminista de prostitució? Quines pautes penses que s'haurien de seguir?

18. Penses que la autoorganització de les treballadores sexuals contribueix a la lluita contra la trata? En cas afirmatiu, de quina manera?

19. En alguna ocasió has patit discriminació fruit de l'estigma que hi ha cap a les treballadores sexuals? En cas afirmatiu i, de nou, si ho vols compartir, de quina manera?

20. Creus que socialment la percepció que tenen del teu cos canvia pel fet de ser treballadora sexual?

21. Tens coneixement d'algun recurs social i/o educatiu destinat a treballadores sexuals? En cas afirmatiu, en pots esmentar algun?

22. Alguna vegada t'has adreçat a algun servei de caire social i/o educatiu destinat a treballadores sexuals? En cas afirmatiu, de quin tipus era? El servei es va donar de forma adequada?

23. Creus que manca algun servei social i/o educatiu destinat a treballadores sexuals? En cas afirmatiu, quines són les funcions i temes que penses que hauria d'abordar?

Has acabat totes les preguntes, espero que no hagin estat molt feixugues de respondre. Vull acabar agraint de nou el temps que m'has dedicat i deixant un últim espai perquè t'expressis. Una abraçada!

Entrevista Joana

Edat:

43

Com et definiries breument?

Independent

Quant temps fa que ets treballadora sexual?

15 anys

Quin tipus de serveis ofereixes?

Massatge erotic

A quines persones van destinats?

Homes, dones i parelles.

Esculls la clientela? En cas afirmatiu, quins criteris segueixes i per quin motiu fas aquesta selecció?

Amb la meva publicitat faig els primers filtres, després amb el primer contacte telefonic. Si es educa i te clar els meus serveis .

Identitat

Una paraula que t'identifiqui

Idealista

Que és per tu el treball sexual?

Per mi representa la manera idònia d'estar fora del sistema opressor, jo determino el meu horari, el sou i el més important, el que vull fer i el que no.

Et resulta empoderant la paraula "puta"? Per quin motiu?

Per una banda pel citat més adult, però també perquè aprens a fer us de les teves armes, tant pel poder que et dona la seducció com per la defensa del teus drets com a dona.

Et resulta empoderant el terme “treballadora sexual”? Per quin motiu?

Sí, és la definició que més s'adapta al que nosaltres fem.

**El terme “treballadora sexual”, el llegeixes com part de la teva identitat?
Per quin motiu?**

El meu treball no m'identifica com a persona, es a dir, escollir no en fa pitjor ni millor.

Concepts el treball sexual com una forma de viure i expressar la teva sexualitat?

No, una cosa es la meva feina i l'altra la meva vida sexual.

Comptes amb espais de trobada i conversa amb altres treballadores sexuals?

Sí, desde grups en les xarxes socials i en associacions i centres *okupats*.

Formes part d'algun col·lectiu de treballadores sexuals? En cas afirmatiu, quines són els seves funcions, accions i demandes?

Ara mateix no pertanyo a cap, però hi ha un munt.

Sistema

Alguna vegada vas patir violència fent la teva feina?

No

Quan estàs amb unx clientx, sents que s'estableix una jerarquia de poder?

Sí, soc jo la que mana en tot moment.

Habitualment et trobes amb problemes per part de la clientela a l'hora d'establir condicions i límits?

A vegades, pero amb una explicació es solbenta la cuestió.

Quins canvis creus imprescindibles a nivell de societat i sistema per una millora del model de treball sexual?

L'estigma degut al desconeixement.

Societat

Et consideres feminista?

Sí, feminista lliberal. És a dir, el que lluita per la igualtat de gènere.

Alguna vegada has estat violentada (agredida en el més ampli sentit de la paraula) per part d'alguns sectors o col·lectius feministes? En cas afirmatiu (i si ho vols compartir), podries posar un exemple?

Sí, constantment per les xarxes socials.

Si ara t'escotés una feminista abolicionista, què li diries?

Si volguessin solventar el problema de la explotació sexual, parlarien amb nosaltres i col·laborarien amb les associacions *pro-derechos* que treballen dia a dia amb les treballadores sexuals.

Penses que la autoorganització de les treballadores sexuals contribueix a la lluita contra la trata? En cas afirmatiu, de quina manera?

I tant que sí...Són les associacions *pro-derechos* les que diàriament detecten casos de vulneració de drets i les que ajuden de primera mà.

En alguna ocasió has patit discriminació fruit de l'estigma que hi ha cap a les treballadores sexuals?

No

Creus que socialment la percepció que tenen del teu cos canvia pel fet de ser treballadora sexual?

No

Tens coneixement d'algun recurs social i/o educatiu destinat a treballadores sexuals?

Sí, només ofereixen feines molt precaritzades.

Alguna vegada t'has adreçat a algun servei de caire social i/o educatiu destinat a treballadores sexuals?

No

Creus que manca algun servei social i/o educatiu destinat a treballadores sexuals? En cas afirmatiu, quines són les funcions i temes que penses que hauria d'abordar?

Els Serveis Socials haurien d'estar més formades per poder tractar aquests tipus de casos.

Entrevista AcidGirl:

Edad:

22

Cómo te definirías brevemente?

Reservada y observadora

¿Cuánto tiempo hace que eres trabajadora sexual?

3 años

¿Qué tipo de servicios ofreces?

Webcam erotica, porno autoproducido, dominación presencial, masajes con final, venta de artículos de fetiche.

¿A qué personas van destinados?

Hombres de todo tipo y 4 *chavalas* que no se que hacen pagando por mi contenido, la verdad.

¿Eliges la clientela? En caso afirmativo, ¿qué criterios sigues y por qué haces esta selección?

Si empiezan la conversación con "hola" sin más información no contesto. Si en un principio parece claro, pero luego empieza a dar vueltas sobre lo que quiere y lo que no, tras dejarle yo claro lo que hago y mis límites o veo una actitud sospechosa, no quedo con él.

Identitat

Una palabra que te identifique:

Salty

Que es para ti el trabajo sexual?

Mi trabajo y también una experiencia nueva cada día.

¿Te resulta empoderante la palabra "puta"? ¿Por qué motivo?

Dependiendo del contexto y la intencionalidad puede ser un insulto o una definición. No la encuentro una palabra en sí empoderante.

¿Te resulta empoderante el término "trabajadora sexual"? ¿Por qué motivo?

Lo mismo que con puta.

El término "trabajadora sexual", lo lees como parte de tu identidad? ¿Por qué motivo?

Claro, es a lo que me dedico, y como también hay un componente de estigma y lucha constante por el reconocimiento de mi *curro*, pues no puedo evitar involucrarme más que cuando he trabajado en otras cosas.

¿Piensas que es posible vivir el trabajo sexual de forma empoderante más allá del privilegio cis-blanco?

Aunque *me deje* el trabajo sexual voy a mantener toda la vida las cosas que he aprendido haciéndolo, entre las más destacables está aprender a mandar, a *tomar por culo* a la gente que lo merece, desarrollar la inteligencia emocional y reconocer y saber dejar claras mis intenciones, deseos y necesidades a otras personas. Todo esto ha influido bastante en mi desarrollo como persona, te obliga a espabilarte.

¿Concibes el trabajo sexual como una forma de vivir y expresar tu sexualidad?

En mi caso también es parte de mi sexualidad.

¿Cuentas con espacios de encuentro y conversación con otras trabajadoras sexuales?

Tengo amigas que se dedican a ello y la verdad es que es una experiencia completamente diferente que hablar esas mismas cosas con quienes no se dedican o han dedicado al trabajo sexual.

¿Formas parte de algún colectivo de trabajadoras sexuales? En caso afirmativo, cuáles son los sus funciones, acciones y demandas?

En mi ciudad solo está OTRAS, y no me convence. También me he quemado mucho con todo el tema activismo.

Sistema

¿Alguna vez sufrido violencia haciendo tu trabajo? En caso afirmativo, lo relacionas con tu identidad (mujer, trans, bollera, etc.) o con el hecho de ser trabajadora sexual?

Cuando empecé un tío se dio cuenta de que tenía poca experiencia y trató de aprovecharse de la situación, no de forma explícitamente violenta sino dando vueltas hasta conseguir algo que ya le dije de antemano que no iba a hacer, pero lo corté rápido y me fui. Creo que en general está la idea de que somos mujeres de segunda y que se puede hacer lo que sea con nosotras que no se permitirían hacer con otras mujeres de su entorno cercano.

Cuando estás con unx clientx, sientes que se establece una jerarquía de poder?

Hay un perfil específico de cliente que tiene esa actitud, pero son fáciles de detectar y cribar.

¿Habitualmente te encuentras con problemas por parte de la clientela a la hora de establecer condiciones y límites?

Si están interesados ya saben lo que hay, la mayor parte de los que no dedican tiempo a informarse antes de contactarte suele ser porque quieren sacarte cosas gratis.

¿Qué cambios crees imprescindibles a nivel de sociedad y sistema para una mejora del modelo de trabajo sexual?

Para empezar que pongan ayudas y puestos de trabajo específicos para las mujeres que sean víctimas y quieran salir. Controles estrictos de las condiciones que ofrecen de trabajo los clubs y casas. Favorecer el ejercicio independiente sobre el entregar licencias a *cascoporro*.

Sociedad

¿Te consideras feminista?

Me considero afín. Me siento representada por un feminismo crítico.

¿Alguna vez has sido violentada (agredida en el más amplio sentido de la palabra) por parte de algunos sectores o colectivos feministas? En caso afirmativo (y si lo quieres compartir), podrías poner un ejemplo?

Me han llamado putero, proxeneta, actriz pagada para hacer propaganda proxeneta, bot, alienada, explotadora de mujeres, asesina de mujeres entre otras *joyitas*. En persona siempre que voy a algún debate, me miran con asco o tratan con condescendencia desde el momento que digo que soy trabajadora sexual.

Si ahora te escuchara una feminista abolicionista, qué le dirías?

Que se deje esa *gilipollez*.

¿Es posible un modelo feminista de prostitución? ¿Qué pautas piensas que se deberían seguir?

Pues al igual que si es posible un modelo feminista de oficinismo. Estoy un poco cansada de que se nos exija a nosotras en particular el tener que empapar absolutamente cada paso que hacemos de feminismo.

¿Piensas que la autoorganización de las trabajadoras sexuales contribuye a la lucha contra la trata? En caso afirmativo, de qué manera?

Si, en España son las putas organizadas del polígono Marconi quienes denuncian casos de trata, por poner un ejemplo.

¿En alguna ocasión has sufrido discriminación derivada del estigma que existe hacia las trabajadoras sexuales? En caso afirmativo y, de nuevo, si lo quieres compartir, de qué manera?

Pues claro.

Crees que socialmente la percepción que tienen de tu cuerpo cambia por el hecho de ser trabajadora sexual?

Aunque soy bastante abierta con esto, hay veces en las que he de vigilar a quien le cuento a que me dedico, porque empiezan los comentarios

¿Conoces algún recurso social y/o educativo destinado a trabajadoras sexuales? En caso afirmativo, puedes mencionar alguno?

Hay ONG y asociaciones que tratan con mujeres que quieren dejárselo o que son víctimas de trata, pero como todo, las medidas son ineficientes

¿Alguna vez te has dirigido a algún servicio de carácter social y/o educativo destinado a trabajadoras sexuales?

No

¿Crees que falta algún servicio social y/o educativo destinado a trabajadoras sexuales? En caso afirmativo, cuáles son las funciones y temas que piensas que debería abordar?

No he estado personalmente como usuaria, pero si he visto desde dentro como funcionan los servicios sociales en otros ámbitos. Todo esto es muy complejo como para proponer cuatro medidas y esperar que funcionen.

Entrevista X. Tallón

Edat:

27

Com et definiries breument?

Soc una persona jove, precària, activista, *travesti-marika*. He estudiat Atenció socio sanitària, monitorx i directorx de lleure, i el grau de promoció en igualtat de gènere.

Quant temps fa que ets treballadorx sexual?

8 anys

Quin tipus de serveis ofereixes?

Treballo com a TS independent (al meu domicili i sortides) i he realitzat algun treball de pornografia audiovisual i gràfica.

A quines persones van destinats?

Homes.

Esculls la clientela? En cas afirmatiu, quins criteris segueixes i per quin motiu fas aquesta selecció?

Si, escullo en funció a la meva seguretat. Si a l'hora de parlar escolto algún comentari o actitud que em resulta violenta no faig el servei.

Identitat

Una paraula que t'identifiqui:

AnarkoMarika

Que és per tu el treball sexual?

El treball sexual és el mètode d'intercanvi de diners entre homes burguesos y persones precàries. Gràcies a aquesta feina he pogut tenir temps per créixer, viatjar, cuidar, moments d'oci, i també d'autocuidarme, ja que només jo decideixo horaris, condicions, preus, espais, i moments per treballar. Es podria dir que el

treball sexual m'ha fet mes lliure, pero no com li dona les gràcies al seu patró explotador, sino com a forma d'autoorganització de treball independent.

Et resulta empoderant la paraula “puta”? Per quin motiu?

Em resulta empoderant, tot i que per la societat te connotacions negatives i un estereotip molt concret que no concorda amb la realitat. Em resulta mes empoderant Treballadora Sexual, perque es reivindica que es un treball i perquè englova molt més que el treball sexual de carrer.

Et resulta empoderant el terme “treballadora sexual”? Per quin motiu?

Si, pels motius abans esmentats.

El terme “treballadora sexual”, el llegeixes com part de la teva identitat? Per quin motiu?

No, no soc sempre treballadora, de vegades soc treballador, per tant m'identifica mes el terme Treball Sexual que englova tots els gèneres.

Penses que es pot viure el treball sexual de forma empoderant més enllà del privilegi cis-blanc?

Si, ho he vist en les meves companyes migrants.

Conceps el treball sexual com una forma de viure i expressar la teva sexualitat?

No, concebo el treball sexual com un treball.

Comptes amb espais de trobada i conversa amb altres treballadores sexuals?

Si

Formes part d'algun col·lectiu de treballadores sexuals? En cas afirmatiu, quines són els seves funcions, accions i demandes?

Sóc afiliat al sindicat otras, i milito a altres col·lectius de forma diversa.

Sistema

Alguna vegada vas patir violència fent la teva feina? En cas afirmatiu, ho relaciones amb la teva identitat (dona, trans, bollera, etc.) o amb el fet de ser treballadora sexual?

He patit més violència per part de les meves exparelles que pels meus clients, en tota la meva trajectoria només he tingut un petit conflicte.

Quan estàs amb unx clientx, sents que s'estableix una jerarquia de poder?

Si, en la qual jo com a treballadora estic per damunt, i ell com a client esta sota les meves ordres.

Habitualment et trobes amb problemes per part de la clientela a l'hora d'establir condicions i límits?

Deixo clars els límits desde el principi, no tinc problemes, si trenquen el pacte marxo i s'acaba el servei.

Quins canvis creus imprescindibles a nivell de societat i sistema per una millora del model de treball sexual?

Despenalització del treball sexual al carrer, legalització de sindicats, creació de convenis col·lectius, creació d'eines per a la creació de cooperatives entre treballadores, lluitar contra l'estigma, dotar de recursos a nivell salut, que parin les agressions per part de la policia a les companyes migrades, i acció contra les agressions.

Societat

Et consideres feminista?

No crec que les persones siguin feministes o no, sino que ho son les pràctiques que realitza, i jo intento que les meves ho siguin.

Quina branca del feminisme et representa?

Transfeminisme *prodrets*.

Alguna vegada has estat violentada (agredida en el més ampli sentit de la paraula) per part d'alguns sectors o col·lectius feministes? En cas afirmatiu (i si ho vols compartir), podries posar un exemple?

Sí, a nivell invisibilització. He vist agressions a les meves compis, al 8M, al dia contra la violència de gènere, etc..

Si ara t'escoltés una feminista abolicionista, què li diries?

Que entenc la seva posició, per mi en un món ideal no existiria ni el treball sexual ni cap altre treball, pero la realitat és que existeix i que anar en contra només ajuda a que creixin les xarxes il·legals i no pot dotar d'eines útils a les treballadores. Potser caldria començar per desmitificar l'amor romàntic, revisar la construcció del desig, de les relacions socials i familiars, parlar de com ens cuidem, i potser així deixa d'existir... pero anant contra les treballadores no em sembla just. Jo tinc amigues *abolos* que m'han deixat el seu llit per fer clients, i amb les que tinc discussions super interessants, es això el que li diria... discutim pero cuidem-nos!

És possible un model feminista de prostitució? Quines pautes penses que s'haurien de seguir?

Si. Les pautes que triin les treballadores, que no han de ser ni les mateixes per a totes, no serveixen sempre de forma ilimitada al llarg del temps.

Penses que la autoorganització de les treballadores sexuals contribueix a la lluita contra la trata? En cas afirmatiu, de quina manera?

Sí, es visibilitzaria molt més la trata que hi ha. Contribuiria en el fet de que si no hi ha empresaris que es beneficiin economicament de treballadores, i tots els diners van a la cooperativa o a les treballadores directament, evitem els abusos que es donen en alguns llocs on es cobra 80€ per *polvo* i t'arriben 20-30€.

En alguna ocasió has patit discriminació fruit de l'estigma que hi ha cap a les treballadores sexuals? En cas afirmatiu i, de nou, si ho vols compartir, de quina manera?

Si a classe, la meva tutora al assabentarse que em dedicava al treball sexual em va suspendre totes les seves assignatures perquè una puta no es mereix tenir estudis de gènere. Entre d'altres...

Creus que socialment la percepció que tenen del teu cos canvia pel fet de ser treballadora sexual?

No ho sé.

Tens coneixement d'algun recurs social i/o educatiu destinat a treballadores sexuals? En cas afirmatiu, en pots esmentar algun?

Les cures de les meves companyes, amigues i familiars son el millor recurs que es pot tenir.

Alguna vegada t'has adreçat a algun servei de caire social i/o educatiu destinat a treballadores sexuals? En cas afirmatiu, de quin tipus era? El servei es va donar de forma adequada?

No.

Creus que manca algun servei social i/o educatiu destinat a treballadores sexuals? En cas afirmatiu, quines són les funcions i temes que penses que hauria d'abordar?

Condons gratuïts. PreP¹⁴ gratuïta. Menjar i beguda calentes per les companyes de carrer, espais per dutxar-se i descansar. Campanyes contra l'estigma.

¹⁴ És refereix a la profilaxi preexposició. És a dir, a l'administració de fàrmacs antiretrovirals de forma continuada a persones que tinguin risc de contraure una infecció per VIH.

Entrevista Xiomara Fox:

Cómo te definirías brevemente?

Una mujer divertida, sin complejos y mucha libertad, con muchos intereses siendo uno de ellos el trabajo sexual.

¿Qué tipo de servicios ofreces?

Venta de chats, fotos y videos. Fetichismo, FemDom, FinDom, dominación financiera y virtual. Además hago encuentros personales exclusivamente BDSM.

¿A qué personas van destinados?

A hombres que deseen explorar su sumisión (los encuentros reales). Las cosas virtuales a cualquiera que le guste experimentar sus morbos y esas fantasías ocultas que no se animan a explorar.

¿Eliges la clientela? En caso afirmativo, ¿qué criterios sigues y por qué haces esta selección?

Si. No trabajo con menores de edad en las cosas virtuales. En los encuentros reales solo trabajo con clientes que hace un tiempo largo estén adquiriendo mis servicios virtuales. Además pido información sobre el cliente, sus datos.

Identitat

Una palabra que te identifique:

Hedonismo¹⁵

Que es para ti el trabajo sexual?

Es un trabajo como cualquier otro.

¿Te resulta empoderante la palabra "puta"? ¿Por qué motivo?

No, no me empodera ni me molesta, es una palabra como tantas otras palabras mal usadas como insulto.

¹⁵ L'hedonisme és una doctrina de la filosofia, els seguidors proposen com a finalitat única de la vida aconseguir un plaer absolut i veritable. El seu primer impulsor i pensador és el filòsof de l'antiga Grècia, Epicur.

¿Te resulta empoderante el término "trabajadora sexual"? ¿Por qué motivo?

Si. Me gusta la libertad que me ofrece además de hacerme sentir bien con mi cuerpo y todos los morbos que me gustan.

El término "trabajadora sexual", lo lees como parte de tu identidad? ¿Por qué motivo?

Si, porque es parte de mi trabajo y me encanta.

¿Piensas que es posible vivir el trabajo sexual de forma empoderante más allá del privilegio cis-blanco?

Poderse puede seguramente, pero no es nada fácil. Ser cis y blanca es un gran privilegio.

¿Concibes el trabajo sexual como una forma de vivir y expresar tu sexualidad?

Totalmente.

¿Cuentas con espacios de encuentro y conversación con otras trabajadoras sexuales?

Si.

¿Formas parte de algún colectivo de trabajadoras sexuales?

Por ahora no.

Sistema

¿Alguna vez sufrido violencia haciendo tu trabajo?

No.

Cuando estás con unx clientx, sientes que se establece una jerarquía de poder?

Si, la mía. Yo tengo el poder.

¿Habitualmente te encuentras con problemas por parte de la clientela a la hora de establecer condiciones y límites?

Si bastante, pero por eso arreglo todo de forma virtual antes y no hago encuentros con cualquiera.

¿Qué cambios crees imprescindibles a nivel de sociedad y sistema para una mejora del modelo de trabajo sexual?

Dejar de sacralizar la vagina sería algo por donde empezar.

Sociedad

¿Te consideras feminista?

Sí, transfeminista.

¿Alguna vez has sido violentada (agredida en el más amplio sentido de la palabra) por parte de algunos sectores o colectivos feministas? En caso afirmativo (y si lo quieres compartir), podrías poner un ejemplo?

Si, algunas veces en marchas o manifestaciones he tenido que lidiar con machos.

Si ahora te escuchara una feminista abolicionista, qué le dirías?

Mi cuerpo, mí desición y el trabajo sexual independiente no es trata.

¿Piensas que la autoorganización de las trabajadoras sexuales contribuye a la lucha contra la trata? En caso afirmativo, de qué manera?

Si, haciendo que seamos visibles las putas que elegimos serlo. Entonces también, ya no hay necesidad desde el cliente de meterse en un prostíbulo nefasto como único lugar de acceso a la prostitución

¿En alguna ocasión has sufrido discriminación derivada del estigma que existe hacia las trabajadoras sexuales? En caso afirmativo y, de nuevo, si lo quieres compartir, de qué manera?

No, porque muchxs no saben lo que hago y lxs que lo saben me apoyan.

Creer que socialmente la percepción que tienen de tu cuerpo cambia por el hecho de ser trabajadora sexual?

Si, se desvaloriza.

¿Conoces algún recurso social y/o educativo destinado a trabajadoras sexuales?

No.

¿Crees que falta algún servicio social y/o educativo destinado a trabajadoras sexuales? En caso afirmativo, cuáles son las funciones y temas que piensas que debería abordar?

Sí. Educación, educación sexual, salud, prevención, defensa personal, educación sobre marketing, redes sociales, manejo de dinero... Mil cosas.

Entrevista Lena Cristina:

Edad:

24

Cómo te definirías brevemente?

Persona.

¿Cuánto tiempo hace que eres trabajadora sexual?

4 años.

¿Qué tipo de servicios ofreces?

Escort especializada en GFE.

¿A qué personas van destinados?

A gente educada y respetuosa.

¿Eliges la clientela? En caso afirmativo, ¿qué criterios sigues y por qué haces esta selección?

Atraigo a la clientela que me interesa a través de mi marketing. Para tener un trabajo de calidad.

Identitat

Una palabra que te identifique:

Las etiquetas limitan.

Que es para ti el trabajo sexual?

Cualquier trabajo que tenga que ver con la sexualidad (terapeutas, blogueres, videógrafes...).

¿Te resulta empoderante la palabra "puta"? ¿Por qué motivo?

Puede serlo o puede ser un insulto; depende del contexto.

¿Te resulta empoderante el término "trabajadora sexual"? ¿Por qué motivo?

Lo mismo que antes.

El término "trabajadora sexual", lo lees como parte de tu identidad? ¿Por qué motivo?

Soy muchísimo más que mi trabajo.

¿Piensas que es posible vivir el trabajo sexual de forma empoderante más allá del privilegio cis-blanco?

Claro.

¿Concibes el trabajo sexual como una forma de vivir y expresar tu sexualidad?

No, me adapto a mi cliente y disfruto cuando y si veo la oportunidad. Profesionalidad.

¿Cuentas con espacios de encuentro y conversación con otras trabajadoras sexuales?

Sí.

¿Formas parte de algún colectivo de trabajadoras sexuales?

No, hay alguno que realmente es ético pero no encajo en él; hay muchas formas de hacer activismo si apetece hacerlo.

Sistema

¿Alguna vez sufrido violencia haciendo tu trabajo? En caso afirmativo, lo relacionas con tu identidad (mujer, trans, bollera, etc.) o con el hecho de ser trabajadora sexual?

Violencia psicológica por la estigmatización de mi trabajo.

Cuando estás con unx clientx, sientes que se establece una jerarquía de poder?

Claro, yo mando.

¿Habitualmente te encuentras con problemas por parte de la clientela a la hora de establecer condiciones y límites?

En absoluto, mi marketing hace que no me llegue gente así.

¿Qué cambios crees imprescindibles a nivel de sociedad y sistema para una mejora del modelo de trabajo sexual?

Que a les políticos les interese hacerlo.

Sociedad

¿Te consideras feminista?

Sí. Interseccional, es el único que lo engloba todo.

¿Alguna vez has sido violentada (agredida en el más amplio sentido de la palabra) por parte de algunos sectores o colectivos feministas? En caso afirmativo (y si lo quieres compartir), podrías poner un ejemplo?

Online por parte de *abolas*¹⁶.

Si ahora te escuchara una feminista abolicionista, qué le dirías?

Abre los ojos.

¿Es posible un modelo feminista de prostitución? ¿Qué pautas piensas que se deberían seguir?

Claro, escucharnos, querer y que les interese escucharnos.

¿Piensas que la autoorganización de las trabajadoras sexuales contribuye a la lucha contra la trata? En caso afirmativo, de qué manera?

Podría ser, cualquier forma de autoorganización feminista debería ayudar a la gente que están mal o peor.

Creas que socialmente la percepción que tienen de tu cuerpo cambia por el hecho de ser trabajadora sexual?

Del cuerpo, de la mente y del espíritu. Aprendes a valorarte de verdad; y eso lo cambia todo.

¿Conoces algún recurso social y/o educativo destinado a trabajadoras sexuales? En caso afirmativo, puedes mencionar alguno?

¹⁶ Es refereix a persones abolicionistes.

Hay muchas organizaciones nacionales e internacionales que llevan muchos años, material maravilloso.

¿Alguna vez te has dirigido a algún servicio de carácter social y/o educativo destinado a trabajadoras sexuales? En caso afirmativo, de qué tipo era?

¿El servicio se dio de forma adecuada?

No lo he necesitado.

Preanàlisi de les entrevistes, connexió de resultats i categorització:

Llegenda de la categorització:

- Identitat personal
- Identitat col·lectiva
- Posicionaments
- Recursos
- Opressions
- Agressions i jerarquies de poder
- Demandes i necessitats

Esculls la clientela? En cas afirmatiu, quins criteris segueixes i per quin motiu fas aquesta selecció?

Amb la meua publicitat faig els primers filtres, després amb el primer contacte telefònic. Si es educa i te clar els meus serveis. (Joana)

Si empiezan la conversación con "hola" sin más información no contesto. Si en un principio parece claro pero luego empieza a dar vueltas sobre lo que quiere y lo que no tras dejarle yo claro lo que hago y mis límites o **veo una actitud sospechosa, no quedo con él.** (AcidGirl)

Si, **escullo en funció a la meua seguretat.** Si a l'hora de parlar escolto algún **comentari o actitud que em resulta violenta no faig el servei.** (X. Tallón)

Si. No trabajo con menores de edad en las cosas virtuales. En los encuentros reales solo trabajo con clientes que hace un tiempo largo estén adquiriendo mis servicios virtuales. Además pido información sobre el cliente, sus datos. (Xiomara Fox)

Atraigo a la clientela que me interesa a través de mi *marketing*. Para tener un trabajo de calidad. (Lena Cristina)

Resum:

Totes les persones entrevistades escullen, d'una forma o altre, la clientela. Per una banda Joana destaca que utilitza la publicitat de filtre, així com Lena Cristina que destaca que el seu *marketing* ja està destinat a una clientela determinada. Per altre banda AcidGirl i X. Tallón, fan els triatge a través del contacte amb la clientela. Fan èmfasi en la seva seguretat i un bon treball com a motius per fer el triatge.

Que és per tu el treball sexual?

Per mi representa la manera idònea de estar fora del sistema opressor, jo determino el meu horari, el sou i lo més important, el que vull fer o no. (Joana)

Mi trabajo y también una experiencia nueva cada día. (AcidGirl)

El treball sexual és el mètode d'intercanvi de diners entre homes burgesos y persones precàries. Gràcies a aquesta feina he pogut tenir temps per créixer, viatjar, cuidar, moments d'oci, i també d'autocuidar-me, ja que només jo decideixo horaris, condicions, preus, espais, i moments per treballar. Es podria dir que el treball sexual m'ha fet més lliure, però no com li dona les gràcies al seu patró explotador, sino com a forma d'autoorganització de treball independent. (X. Tallón)

Es un trabajo como cualquier otro. (Xiomara Fox)

Cualquier trabajo que tenga que ver con la sexualidad (terapeutas, blogueres, videógrafes...). (Lena Cristina)

Resum:

Quatre de les persones entrevistades fan referència explícita al treball sexual com a treball. Del seu discurs es percep la concepció de llibertat dins aquest, fent incís sobre el fet de no tenir una altra persona per sobre i poder escollir certes condicions de la feina. Destaco la resposta de Joana, que ho descric com una manera de sortir del sistema opressió, fent referència de nou a la llibertat.

Et resulta empoderant la paraula “puta”? Per quin motiu?

Per una banda per lo citat més adalt, però també perquè aprens a fer ús de les teves armes tant per el poder que et dona la seducció com per la defensa dels teus drets com a dona. (Joana)

Dependiendo del contexto y la intencionalidad puede ser un insulto o una definición. No encuentro una palabra en sí empoderante. (AcidGirl)

Em resulta empoderant, tot i que per la societat té connotacions negatives i un estereotip molt concret que no concorda amb la realitat. Em resulta més empoderant Treballadora Sexual, perquè es reivindica que és un treball i perquè engloba molt més que el treball sexual de carrer. (X. Tallón)

No, **no me empodera ni me molesta**, es una palabra como tantas otras palabras mal usadas como insulto. (Xiomara Fox)

Puede serlo o puede ser un insulto; depende del contexto. (Lena Cristina)

Resum:

Dues de les persones entrevistades perceben el terme com a empoderant. D'altre banda, les que no ho fan, no ho perceben com quelcom negatiu. Fan incís en la percepció negativa que en té la societat.

Et resulta empoderant el terme “treballadora sexual”? Per quin motiu?

Si, **es la definicio que mes de adapta a lo que nosaltras fem**. (Joana)

Lo mismo que con puta. (AcidGirl)

Si, pels motius abans esmentats. (X. Tallón)

Si. **Me gusta la libertad que me ofrece** además de hacerme **sentir bien con mí cuerpo y todos los morbos** que me gustan. (Xiomara Fox)

Lo mismo que antes. (Lena Cristina)

Resum:

En aquest cas només una de les entrevistades manté le posició de no identificar-se amb el terme. Segons les altres persones entrevistades resulta un terme empoderant, destaquen les paraules llibertat i l'ajuda de la paraula a concebre-ho com un treball.

El terme “treballadora sexual”, el llegeixes com part de la teva identitat? Per quin motiu?

El meu treball no m'identifica como a persona, es a dir coger no en fa pitjor ni millor. (Joana)

Claro, es a lo que me dedico, y como también **hay un componente de estigma y lucha constante por el reconocimiento de mi curro** pues no puedo evitar involucrarme más que cuando he trabajado en otras cosas. (AcidGirl)

No, no soc sempre treballadora, de vegades soc treballador, per tant **m'identifica mes el terme Treball Sexual que englova tots els gèneres**. (X. Tallón)

Si. **Porque es parte de mí trabajo y me encanta**. (Xiomara Fox)

Soy muchísimo más que mi trabajo. (Lena Cristina)

Resum:

Dues de les entrevistades no perceben el terme com a identitari, raonen que és la seva feina i que això no les identifica. D'altre banda dues més s'hi identifiquen, argumentant que és la seva feina, els agrada i destaquen el component de lluita d'identificar-s'hi.

En el cas d'X.Tallón l'error és meu pel que fa a la utilització de la paraula, a la que vaig dotar de carrega de genere. En la seva resposta es percep que s'hi identifica, però de forma més neutral: treball sexual.

Penses que es pot viure el treball sexual de forma empoderant més enllà del privilegi cis-blanc?

Aunque me deje el trabajo sexual voy a mantener toda la vida las cosas que he aprendido haciéndolo, entre las más destacables está aprender a mandar a tomar por culo a la gente que lo merece, desarrollar la inteligencia emocional y reconocer y saber dejar claras mis intenciones, deseos y necesidades a otras personas. Todo esto ha influido bastante en mi desarrollo como persona, te obliga a espabilarte. (AcidGirl)

Si, ho he vist en les meves companyes migrants. (X. Tallón)

Poder se puede seguramente pero no es nada fácil. Ser cis y blanca es un gran privilegio. (Xiomara Fox)

Claro. (Lena Cristina)

Resum:

De les persones que han respost a la pregunta, cap nega la possibilitat de que l'empoderament es pugui donar, però destaquen la dificultat d'aquest pel que fa a la falta de privilegis.

Concepts el treball sexual com una forma de viure i expressar la teva sexualitat?

No, una cosa es la meva feina i d'altra la meva vida sexual. (Joana)

En mi caso también es parte de mi sexualidad. (AcidGirl)

No, concibeixo el treball sexual com un treball. (X. Tallón)

Totalmente. (Xiomara Fox)

No, me adapto a mi cliente y disfruto cuando y si veo la oportunidad. Profesionalidad. (Lena Cristina)

Resum:

Tres de les persones que han respost no ho veuen com una forma d'expressar la seva sexualitat. En el cas d'AcidGirl diu que el treball sexual sí és part de la seva sexualitat. Ximora Fox assenteix.

Comptes amb espais de trobada i conversa amb altres treballadores sexuals?

Si (Joana)

Si, desde grups en les RS i en associacions i centres okupats. (X. Tallón)

Tengo amigas que se dedican a ello, y la verdad es que es una experiencia completamente diferente que hablar esas mismas cosas con quienes no se dedican o han dedicado al trabajo sexual. (AcidGirl)

Sí. (Xiomara Fox)

Resum:

Totes les persones que han respost diuen tenir espais de trobada en diferents espais, ja sigui xarxes socials, associacions, amistats, etc.

Formes part d'algun col·lectiu de treballadores sexuals? En cas afirmatiu, quines són els seves funcions, accions i demandes?

Ara mateix no pertanyo a cap, pero hi han un munt. (Joana)

En mi ciudad solo está OTRAS, y no me convence. También me he quemado mucho con todo el tema activismo. (AcidGirl)

Soc afiliat al sindicat otras, i milito a altres col·lectius de forma diversa. (X. Tallón)

Por ahora no. (Xiomara Fox)

No, hay alguno que realmente es ético pero no encajo en él; hay muchas formas de hacer activismo si apetece hacerlo. (Lena Cristina)

Resum:

Una de les persones entrevistades pertany a OTRAS. Destaco la resposta de Lena Cristina, fent referència a que hi ha moltes formes de lluita individual o col·lectiva més enllà dels col·lectius o associacions.

Alguna vegada has patit violència fent la teva feina? En cas afirmatiu, ho relaciones amb la teva identitat (dona, trans, bollera, etc.) o amb el fet de ser treballadora sexual?

No (Joana)

Cuando empecé un tío se dio cuenta de que tenía poca experiencia y trató de aprovecharse de la situación, no de forma explícitamente violenta si no dando vueltas hasta conseguir algo que ya le dije de antemano que no iba a hacer, pero lo corté rápido y me fui. Creo que en general está la idea de que somos mujeres de segunda y que se puede hacer lo que sea con nosotras que no se permitirían hacer con otras mujeres de su entorno cercano. (AcidGirl)

He patit mes violència per part de les meves exparelles que pels nostres clients, en tota la meva trajectoria només he tingut un petit conflicte. (X. Tallón)

No. (Xiomara Fox)

Violencia psicológica por la estigmatización de mi trabajo. (Lena Cristina)

Resum:

Una de les entrevistades diu haver patit violència una vegada per part d'un client, fent referència a la percepció que té la clientela i la societat general de les treballadores sexuals. Lena Cristina destaca una violència més generalitzada, fruit de l'estigma.

Quan estàs amb unx clientx, sents que s'estableix una jerarquia de poder?

Sí, soc jo la que mana en tot moment. (Joana)

Hay un perfil específico de cliente que tiene esa actitud, pero son fáciles de detectar y cribar. (AcidGirl)

Sí, en la cual yo como a trabajadora estoy por encima, y él como a cliente está bajo mis órdenes. (X. Tallón)

Sí, la mía. Yo tengo el poder. (Xiomara Fox)

Claro, yo mando. (Lena Cristina)

Resum:

Totes les persones entrevistades diuen tenir el poder durant els serveis.

Habitualment et trobes amb problemes per part de la clientela a l'hora d'establir condicions i límits?

A vegades, pero amb una explicació es solbenta la cuestió. (Joana)

Si están interesados ya saben lo que hay, la mayor parte de los que no dedican tiempo a informarse antes de contactarte suele ser porque quieren sacarte cosas gratis. (AcidGirl)

Deixo clars els límits des del principi, no tinc problemes, si trenca el pacte marcho i s'acaba el servei. (X. Tallón)

Si, bastante pero por eso arreglo todo de forma virtual antes y no hago encuentros con cualquiera. (Xiomara Fox)

En absoluto, mi marketing hace que no me llegue gente así. (Lena Cristina)

Resum:

Totes les persone entrevistades mostren no tenir grans problemes en aquest aspecte, a través de la conversa ho acaben solucionant si sorgeix.

Quins canvis creus imprescindibles a nivell de societat i sistema per una millora del model de treball sexual?

El estigma degut al desconeixement. (Joana)

Para empezar que pongan ayudas y puestos de trabajo específicos para las mujeres que sean víctimas y quieran salir. Controles estrictos de las condiciones que ofrecen de trabajo los clubs y casas. Favorecer el ejercicio independiente sobre el entregar licencias a cascoporro. (AcidGirl)

Despenalització del TS al carrer, legalització de sindicats, creació de convenis col·lectius, creació d'eines per a la creació de cooperatives entre treballadores, lluitar contra l'estigma, dotar de recursos a nivell salut, que psrin les agresions per part de la policia a les companyes migrades, i acció contra les agresions. (X. Tallón)

Dejar de sacralizar la vagina sería algo por donde empezar. (Xiomara Fox)

Que a les polítiques les interese hacerlo. (Lena Cristina)

Resum:

- Informar (desconeixement)
- Treballar/eliminar l'estigma

- Llocs de treball (no precaritzats)
- Control de les condicions de treball en clubs, cases, etc.
- Afavorir l'exercici independent del treball sexual.
- Despenalització del treball sexual al carrer.
- Legalització dels sindicats.
- Creació de convenis col·lectius.
- Eines per a la creació de cooperatives de treballadores.
- Recursos sanitaris.
- Acció contra les agressions, per exemple per part de la policia.

Et consideres feminista?

Sí. (Joana)

Afín. (AcidGirl)

No crec que les persones siguin feministes o no, sinó que ho són les pràctiques que realitza, i jo intento que les meves ho siguin. (X. Tallón)

Si. (Xiomara Fox)

Sí. (Lena Cristina)

Espai per si em vols explicar la branca del feminisme que més et representa, els motius pels quals no et consideres feminista o d'altres aspectes relacionats amb la pregunta anterior.

Feminisme liberal, es a dir, el que lluita per la igualtat de genere. (Joana)

Me siento representada por un feminismo crítico. (AcidGirl)

Transfeminisme prodrets. (X. Tallón)

Transfeminista (Xiomara Fox)

Interseccional, es el único que lo engloba todo. (Lena Cristina)

Alguna vegada has estat violentada (agredida en el més ampli sentit de la paraula) per part d'alguns sectors o col·lectius feministes? En cas afirmatiu (i si ho vols compartir), podries posar un exemple?

Si, constantment per les xarxes socials. (Joana)

Me han llamado putero, proxeneta, actriz pagada para hacer propaganda proxeneta, bot, alienada, explotadora de mujeres, asesina de mujeres entre otras joyitas. En persona siempre que voy a algún debate me miran con asco o tratan con condescendencia desde el momento que digo que soy trabajadora sexual.

(AcidGirl)

Si, a nivell invisibilització. He vist agressions a les meves compis, al 8M, al dia contra la violencia de gènere, etc. (X. Tallón)

Si, algunas veces en marchas o manifestaciones he tenido que lidiar con machos. (Xiomara Fox)

Online por parte de abolas. (Lena Cristina)

Resum:

Totes les treballadores sexuals entrevistades han patit algun tipus de violència per part de sectors o col·lectius feministes. Destaquen les agressions en xarxes socials i en manifestacions i actes feministes.

Si ara t'escoltés una feminista abolicionista, què li diries?

Si volguesin solventar el problema de la explotacio sexual, parlarien amb nosaltres i col·laborien amb les associacions Pro-derechos que treballan día a día amb las treballadors sexuals. (Joana)

Que se deje esa gilipollez. (AcidGirl)

Que entenc la seva posició, per mi en un mon ideal no existiria ni el treball sexual ni cap altre treball, pero la realitat es que existeix i que anar en contra nomes ajuda a que creixin les xarxes ilegals i no pot dotar d'eines utils a les treballadores. Potser caldria començar per desmitificar l'amor romàntic, revisar la construcció del desig, de les relacions socials i familiars, parlar de com ens cuidem, i potser així deixa d'existir... pero anant contra les treballadores no em sembla just. Jo tinc amigues aboloqbue m'han deixat el seu lliit per fer clients, i amb las que tinc discusions super interessants, es això el que li diria... discutim pero cuidem-nos! (X. Tallón)

Mi cuerpo, mí desición y el trabajo sexual independiente no es trata. (Xiomara Fox)

Abre los ojos. (Lena Cristina)

És possible un model feminista de prostitució? Quines pautes penses que s'haurien de seguir?

Pues al igual que si es posible un modelo feminista de oficinismo. Estoy un poco cansada de que se nos exija a nosotras en particular el tener que emparar absolutamente cada paso que hacemos de feminismo. (AcidGirl)

Si. Les pautes que triin les treballadores, que no han de ser ni les mateixes per a totes, no serveixen sempre de forma ilimitada al llarg del temps. (X. Tallón)

Claro, escucharnos, querer y que les interese escucharnos. (Lena Cristina)

Resum:

La resposta d'AcidGirl em fa pensar en les exigències que es fa a aquest col·lectiu en especial, quan la perspectiva de gènere s'hauria de tenir present en tots els àmbits i sectors de treball. Destaco també la proposta d'X.Tallón, relacionant-la amb el comentat anteriorment, en quant que la percepció del feminisme i dels propis actes és diferent per a cada persona (procurar que siguin els nostres actes els que tinguin presnet la perspectiva feminista).

Penses que la autoorganització de les treballadores sexuals contribueix a la lluita contra la trata? En cas afirmatiu, de quina manera?

I tant que si...Son les asociaciones pro-derechos las que diariamente detectan casos de vulneracio de drets i las que ayudan de primera ma. (Joana)

Si, en España son las putas organizadas del polígono Marconi quienes denuncian casos de trata, por poner un ejemplo. (AcidGirl)

Si. Es visibilitzaria molt mes la trata que hi ha. Contribuiria en el fet de que si no hi ha empresaris que es beneficiin economicament de treballadores, i tots els diners van a la cooperativa o a les treballadores directament, evitem els abusos que es donen en alguns llocs on es cobra 80e per polbo i t'arriben 20-30e. (X. Tallón)

Si, haciendo que seamos visibles las putas que elegimos serlo entonces también ya no hay necesidad desde el cliente de meterse en un prostíbulo nefasto como único lugar de acceso a la prostitución. (Xiomara Fox)

Podría ser, cualquier forma de autoorganización feminista debería ayudar a la gente que están mal o peor. (Lena Cristina)

Resum:

Totes les persones entrevistades defensen que la autoorganització de les treballadores sexuals contribueix a la lluita contra la trata per diversos motius:

- Detecten la vulneració de drets.
- S'ajuden entre companyes.
- Denuncien els casos de trata.
- Visibilitza la trata existent.
- Només el propi treballador o treballadora sexual es beneficia de la seva feina, no el proxeneta, empresari, madamme, etc.

En alguna ocasió has patit discriminació fruit de l'estigma que hi ha cap a les treballadores sexuals? En cas afirmatiu i, de nou, si ho vols compartir, de quina manera?

No (Joana)

Pues claro. (AcidGirl)

Si a clase, la meva tutora al assabentarse que em dedicava al treball sexual em va suspendre totes les seves assignatures xk una puta no es mereix tenir estudia de genere. Entre d'altres... (X. Tallón)

No porque muchxs no saben lo que hago y lxs que lo saben me apoyan. (Xiomara Fox)

Creus que socialment la percepció que tenen del teu cos canvia pel fet de ser treballadora sexual?

No (Joana)

Aunque soy bastante abierta con esto, hay veces en las que he de vigilar a quien le cuento a que me dedico, porque empiezan los comentarios. (AcidGirl)

No ho se (X. Tallón)

Si, se desvaloriza. (Xiomara Fox)

Del cuerpo, de la mente y del espíritu. Aprendes a valorarte de verdad; y eso lo cambia todo. (Lena Cristina)

Tens coneixement d'algun recurs social i/o educatiu destinat a treballadores sexuals? En cas afirmatiu, en pots esmentar algun?

Si, només ofereixen feines molt precaritzades. (Joana)

Hay ONG y asociaciones que tratan con mujeres que quieren dejárselo o que son víctimas de trata, pero como todo, las medidas son ineficientes. (AcidGirl)

Les cures de les meves companyes, amigues i familiars son el millor recurs que es pot tenir. (X. Tallón)

No. (Xiomara Fox)

Hay muchas organizaciones nacionales e internacionales que llevan muchos años material maravilloso. (Lena Cristina)

Resum:

S'ofereixen feines precaritzades, les mesures són insuficients.

Alguna vegada t'has adreçat a algun servei de caire social i/o educatiu destinat a treballadores sexuals? En cas afirmatiu, de quin tipus era? El servei es va donar de forma adequada?

No. (Joana)

No. (AcidGirl)

No. (X. Tallón)

No. (Xiomara Fox)

No lo he necesitado. (Lena Cristina)

Creus que manca algun servei social i/o educatiu destinat a treballadores sexuals? En cas afirmatiu, quines són les funcions i temes que penses que hauria d'abordar?

Els Serveis Socials haurien de estar més formades per poder tractar aquests tipus de casos. (Joana)

No he estado personalmente como usuaria, pero si he visto desde dentro como funcionan los servicios sociales en otros ámbitos. Todo esto es muy complejo como para proponer cuatro medidas y esperar que funcionen tal cual. (AcidGirl)

Condoms gratuïts. PreP gratuïta. Menjar i beguda calenta per les companyes de carrer, espais per dutcharse i descansar. Campanyes contra l'estigma. (X. Tallón)

Si. Educació,. educació sexual, salut, prevenció, defensa personal, educació sobre marketing, redes sociales, manejo de dinero... Mil coses. (Xiomara Fox)

Resum:

- Més formació de l'àmbit per a les treballadores i treballadors dels serveis que atenen a treballadores sexuals.
- Preservatius gratuïts.
- Administració de fàrmacs antiretrovirals de forma continuada i gratuïta.
- Menjar i beguda calenta per les persones que treballen al carrer.
- Espais per realitzar la higiene i descansar oberts i gratuïts.
- Campanyes contra l'estigma.
- Educació en relació a sexualitat, salut, prevenció, defensa personal.
- Suport i educació pel que fa a marketing, xarxes socials, economia i altres aspectes relacionats amb la seva feina.

Relació entre les demandes i els serveis actuals en centres d'atenció social i educativa i els propis col·lectius de treballadores sexuals:

Aquest quadre es fa en funció dels serveis i agrupacions investigats en el marc teòric del treball. Caldria obrir una nova línia d'investigació en aquest camp per tal d'analitzar en profunditat els serveis oferts. Aquest quadre doncs em serveis com a orientació per a detectar necessitats no cobertes. Cal tenir en compte també que tant pel que fa a recursos de l'administració com a agrupacions de treballadors i treballadores sexuals, es troben ubicats generalment a Barcelona, per tant els serveis que ofereixen difícilment arriben a treballadors i treballadores sexuals de fora de la ciutat.

Llegenda del quadre:

Aquesta demanda o necessitat està coberta
Aquesta demanda o necessitat no està coberta
Aquesta demanda o necessitat no sé si està coberta
Aspecte no valorable

Serveis socials i educatius de l'administració	Demandes i necessitats detectades en les entrevistes a treballadors i treballadores sexuals	Col·lectius, agrupacions i sindicats de TS
	Més formació de l'àmbit per a les treballadores i treballadors dels serveis que atenen a treballadores sexuals.	
	Preservatius gratuïts.	
	Administració de fàrmacs antiretrovirals de forma continuada i gratuïta.	
	Menjar i beguda calenta per les persones que treballen al carrer.	
	Espais per realitzar la higiene i descansar oberts i gratuïts.	
	Campanyes contra l'estigma.	

	Educació en relació a sexualitat, salut, prevenció, defensa personal.	
	Suport i educació pel que fa a marketing, xarxes socials, economia i altres aspectes relacionats amb la seva feina.	
	Oferir llocs de treball (no precaritzats)	
	Control de les condicions de treball en clubs, cases, etc.	
	Afavorir l'exercici independent del treball sexual.	
	Despenalització del treball sexual al carrer.	
	Legalització dels sindicats.	
	Eines per a la creació de cooperatives de treballadores.	

Resum:

- Els serveis de l'administració analitzats no compleixen amb cap de les demandes i necessitats de les persones entrevistades.
- Aquells serveis oferts des de l'administració estàn dirigits a treballadors i treballadores sexuals que no volen seguir exercint aquesta feina, així com a víctimes de tracta, motiu pel qual no compleixen amb les necessitats i demandes de les persones entrevistades.
- Les agrupacions i col·lectius de treballadors i treballadores sexuals compleixen amb la majoria de les seves demandes. Malgrat això només una de les persones entrevistades forma part d'un d'aquests col·lectius.

Categories i prerelació de contingut:

Bloc: Identitat	Entrevistes:
Tema: Identitat personal	El treball sexual m'ha fet més lliure (X. Tallón)
Paraules clau:	Aprrens a fer us de les teves armes tant pel poder que et dona la seducció com per la defensa del teus drets com a dona. (Joana)
Llibertat.	Referint-se a el terme puta: No encuentro una palabra en sí empoderante. (AcidGirl)
Drets.	Em resulta empoderant. (...) Em resulta mes empoderant
Empoderament.	Treballadora Sexual, porque es reivindica que es un treball i perquè englova molt més que el treball sexual de carrer. (X. Tallón)
Reivindicació.	No me empodera ni me molesta.(Xiomara Fox)
Cos.	Fent referència al terme treballadora sexual: és la definició que mes s'adapta al que nosaltres fem. (Joana)
Persona.	Referint-se al terme treball sexual: Me gusta la libertad que me ofrece además de hacerme sentir bien con mí cuerpo y todos los morbos que me gustan. (Xiomara Fox)
Estigma.	El meu treball no m'identifica como a persona (Joana)
Lluita.	Hay un componente de estigma y lucha constante por el reconocimiento de mi curro pues no puedo evitar involucrarme más que cuando he trabajado en otras cosas. (AcidGirl)
Gènere.	No soc sempre treballadora, de vegades soc treballador, per tant m'identifica mes el terme Treball Sexual que englova tots els gèneres. (X. Tallón)
Desitjos.	Soy muchísimo más que mi trabajo. (Lena Cristina)
Sexualitat.	Aunque me deje el trabajo sexual voy a mantener toda la vida las cosas que he aprendido haciéndolo, entre las más destacables está aprender a mandar a tomar por culo a la gente que lo merece, desarrollar la inteligencia emocional y reconocer y saber dejar claras mis intenciones, deseos y necesidades a otras personas.
Esperit.	

Todo esto ha influido bastante en mi desarrollo como persona, te obliga a espabilarte. (AcidGirl)

Responent a si es pot viure el treball sexual de manera empoderant més enllà del privilegi cis-blanc: Si, ho he vist en les meves companyes migrants. (X. Tallón)

Ídem: Poder se puede seguramente pero no es nada fácil. Ser cis y blanca es un gran privilegio. (Xiomara Fox)

Una cosa es la meva feina i d'altra la meva vida sexual. (Joana)

Referint-se al treball sexual: En mi caso también es parte de mi sexualidad. (AcidGirl)

Concibeixo el treball sexual com un treball. (X. Tallón)

Me adapto a mi cliente (Lena Cristina)

Del cuerpo, de la mente y del espíritu. Aprendes a valorarte de verdad; y eso lo cambia todo. (Lena Cristina)

Marc Teóric:

Charles Taylor entén la identitat com un constructe social, una narrativa que anem escrivint en funció dels vincles establerts amb altres persones. La seva teoria de la identitat defensa que la persona no pot decidir quines són les fonts de la seva identitat, sinó que la construeix a través de la relació social i política amb altres subjectes.

Amartya Sen entén la identitat com una elecció que el subjecte fa a través del raonament.

La performativitat de gènere de Butler és presa com a arma política, en quant que tracta el propi cos i la pròpia identitat com a eina per alliberar-nos de la opressió. La aposta política que planteja l'autora és destruir l'opressió de la dona, destruint la pròpia identitat de "dona", a través de la suma de pràctiques individuals de performativitat que qüestionin la norma.

<p>Bloc: Identitat</p> <p>Tema: Identitat col·lectiva</p> <p>Paraules clau: Autoorganització. Treball independent. Grups. Xarxes socials. Associacions. Amistat. Activisme. Militància. Pro-drets. Cures. Companyes. Recursos.</p>	<p>Entrevistes:</p> <p>Fent referència al treball sexual: una forma d'autoorganització de treball independent.</p> <p>Referint-se als espais de trobada amb altres treballadores sexuals: Grups a les xarxes socials i en associacions i centres okupats. (X. Tallón)</p> <p>Tengo amigas que se dedican a ello, y la verdad es que es una experiencia completamente diferente que hablar esas mismas cosas con quienes no se dedican o han dedicado al trabajo sexual. (AcidGirl)</p> <p>Referint-se als col·lectius de treballadores i treballadors sexuals: Ara mateix no pertanyo a cap, però hi han un munt. (Joana)</p> <p>En mi ciudad solo está OTRAS, y no me convence.</p> <p>También me he quemado mucho con todo el tema activismo. (AcidGirl)</p> <p>Soc afiliat al sindicat otras, i milito a altres col·lectius de forma diversa. (X. Tallón)</p> <p>Hay muchas formas de hacer activismo si apetece hacerlo. (Lena Cristina)</p> <p>Son las asociaciones pro-derechos las que diariamente detectan casos de vulneración de derechos i las que ayudan de primera ma. (Joana)</p> <p>En España son las putas organizadas del polígono Marconi quienes denuncian casos de trata, por poner un ejemplo. (AcidGirl)</p> <p>Si. Es visibilitaria molt mes la trata que hi ha. Contribuiria en el fet de que si no hi ha empresaris que es beneficien economicament de treballadores, i tots els diners van a la cooperativa o a les treballadores directament, evitem els abusos que es donen en alguns llocs on es cobra 80e per polbo i t'arriben 20-30e. (X. Tallón)</p>
---	--

	<p>Les cures de les meves companyes, amigues i familiars son el millor recurs que es pot tenir. (X. Tallón)</p>
	<p>Marc Teóric:</p> <p>Charles Taylor entén la identitat com un constructe social, una narrativa que anem escrivint en funció dels vincles establerts amb altres persones. La seva teoria de la identitat defensa que la persona no pot decidir quines són les fonts de la seva identitat, sinó que la construeix a través de la relació social i política amb altres subjectes.</p> <p>Leigh va crear el terme treball sexual, amb la idea de reconèixer la feina que feien les treballadores en lloc de definir-les a través del seu estatus. Aquesta nova denominació doncs sorgeix per trencar l'estigma i la discriminació viscuda. La intenció era que les prostitutes poguessin tenir veu dins el feminisme, aportant un nom per ser tractades com a dones.</p> <p>L'impacte del moviment d'alliberament de la dona entre les treballadores sexuals no només es va manifestar en el pla lingüístic, sinó que entre les dècades del setanta i el noranta van sorgir a Europa, EUA i Amèrica Llatina organitzacions de prostitutes.</p> <p>Actualment queer reflexa la naturalesa de les persones que transgredeixen la norma, que es desprenen de les costums i rols del ser dona i el ser home. Les pràctiques queer reflecteixen la transgressió a l'heterosexualitat institucionalitzada que constreny els desitjos de les qui intenten escapar de la seva norma (Mérida, 2002).</p>

<p>Bloc: Societat</p> <p>Tema: Posicionaments</p>	<p>Entrevistes:</p> <p>Referint-se al terme puta: per la societat te connotacions negatives i un estereotip molt concret que no concorda amb la realitat. (X. Tallón)</p>
---	--

Paraules clau:	Referint-se a la violència per part de col·lectius/persones feministes: Online por parte de abolas. (Lena Cristina)
Estereotip.	<p>Marc Teóric:</p> <p>El pensament abolicionista descriu el treball sexual com una forma d'esclavitud, negant la possibilitat que la persona hagi decidit dedicar-s'hi. La seva premissa principal és abolir la prostitució de qualsevol forma, anant en contra de tota legislació que reguli o toleri aquesta pràctica.</p> <p>El posicionament del regulacionisme és el lliure dret a que cada persona pugui escollir l'ofici al que es vol dedicar. L'objectiu és el reconeixement d'aquest dret mitjançant la regulació de la normativa, per tal de garantir els drets laborals dels treballadors i treballadores sexuals.</p> <p>El prohibicionisme defensa la prohibició i per tant la penalització de qualsevol tipus de prostitució i proxenetisme. Aquesta corrent doncs no només assenyala al client o proxeneta.</p> <p>El posicionament prosex no busca la regulació del treball sexual tal i com està estructurat i concebut actualment ni tampoc la seva abolició o prohibició. També defensa que una prohibició de la pornografia i altres formes de treball sexual, només aconseguirien que el sexe fos vist com quelcom negatiu.</p>
Abolicionisme.	
Reconeixement.	
Prohibició.	
Regulació.	
Drets.	

Bloc: Societat	Entrevistes:
Tema:	Si, nomes ofereixen feines molt precaritzades. (Joana)
Recursos	Las medidas son ineficientes. (AcidGirl)
Paraules clau:	Marc Teóric:
Feines	Els recursos són mínims, destinats a treballadors a treballadores sexuals que volen deixar aquesta feina i
precaritzades.	

Mesures insuficients.	que majoritàriament no la conceben com a tal. Majoritàriament estan ubicats a Barcelona.
-----------------------	---

Bloc: Sistema	Entrevistes:
Tema: Opressions	Fent referència al treball sexual: a manera idònia de estar fora del sistema opressor. (Joana)
Paraules clau: Sistema opressor. Estigma. Norma.	Estigma degut al desconeixement (Joana)
	Marc Teòric: Sen es refereix als trets personals que rebem d'estímul externs com identitat atribuïda. Butler parla de l'heterosexualitat normativa com un règim de poder que estén el seu discurs de forma que, els cossos, el rebin i adquireixin un gènere a través de la repetició de les característiques obligades. L'autora Gerda Lerner senyala que al llarg de la història totes les classes socials han estat formades per dues categories: els homes i les dones. L'espai social que ocupa una dona està estrictament relacionat amb els llaços sexuals que té amb els homes, és a través de les conductes sexuals que té que acaba en una classe o altre, amb una reputació social o una altra.

Bloc: Sistema	Entrevistes:
Tema: Agressions i jerarquies de poder	Si veo una actitud sospechosa, no quedo con él. (AcidGirl)
Paraules clau: Actitud. Dones de segona. Conflictes.	Escullo en funció a la meva seguretat. Si a l'hora de parlar escolto algún comentari o actitud que em resulta violenta no faig el servei. (X. Tallón)
	Quando empecé un tío se dio cuenta de que tenía poca experiencia y trató de aprovecharse de la situación, no de forma explícitamente violenta si no dando vueltas hasta conseguir algo que ya le dije de antemano que no

<p>Violència psicològica.</p> <p>Estigma.</p> <p>Poder.</p> <p>Límits.</p> <p>Comentaris.</p>	<p>iba a hacer, pero lo corté rápido y me fui. Creo que en general está la idea de que somos mujeres de segunda y que se puede hacer lo que sea con nosotras que no se permitirían hacer con otras mujeres de su entorno cercano. (AcidGirl)</p> <p>He patit mes violència per part de les meves exparelles que pelsnmeus clients, en tota la meva trajectoria nomes he tingut un petit conflicte. (X. Tallón)</p> <p>Violencia psicológica por la estigmatización de mi trabajo. (Lena Cristina)</p> <p>Sóc jo la que mana en tot moment. (Joana)</p> <p>Referint-se a les jerarquies de poder: Hay un perfil específico de cliente que tiene esa actitud, pero son fáciles de detectar y cribar. (AcidGirl)</p> <p>Jo com a treballadora estic per damunt, i ell com a client esta sota les meves ordres. (X. Tallón)</p> <p>Yo tengo el poder. (Xiomara Fox)</p> <p>Yo mando. (Lena Cristina)</p> <p>Referint-se a problemes per establir els límits: A vegades, però amb una explicació es solbenta la cuestió. (Joana)</p> <p>Si están interesados ya saben lo que hay, la mayor parte de los que no dedican tiempo a informarse antes de contactarte suele ser porque quieren sacarte cosas gratis. (AcidGirl)</p> <p>Deixo clars els límits des del principi, no tinc problemes, si trenquen el pacte marxo i s'acaba el servei. (X. Tallón)</p> <p>No hago encuentros con cualquiera. (Xiomara Fox)</p> <p>Referint-se a la violència per part de col·lectius/persones feministes: Si, constantment per les xarxes socials. (Joana)</p> <p>Referint-se a la violència per part de col·lectius/persones feministes: Me han llamado putero, proxeneta, actriz</p>
---	---

pagada para hacer propaganda proxeneta, bot, alienada, explotadora de mujeres, asesina de mujeres entre otras joyitas. En persona siempre que voy a algún debate me miran con asco o tratan con condescendencia desde el momento que digo que soy trabajadora sexual. (AcidGirl)

Referint-se a la violència per part de col·lectius/persones feministes: A nivell invisibilització. He vist agressions a les meves compis, al 8M, al dia contra la violencia de gènere, etc. (X. Tallón)

Algunas veces en marchas o manifestaciones he tenido que lidiar con machos. (Xiomara Fox)

Referint-se a la violència per part de col·lectius/persones feministes: Online por parte de abolas. (Lena Cristina)

La meva tutora al assabentar-se que em dedicava al treball sexual em va suspendre totes les seves assignatures perquè una puta no es mereix tenir estudis de gènere. (X. Tallón)

Hay veces en las que he de vigilar a quien le cuento a que me dedico, porque empiezan los comentarios. (AcidGirl)

Marc Teóric:

La posició social i de classe de les dones es consolida a través de les seves relacions sexuals. Encara que cada un dels grups o classes socials tenen una posició, possibilitats, realitats, obligacions i privilegis diferenciats, les dones d'aquests sempre han compartit la manca de llibertat que suposa haver d'estar controlada pels homes pel que fa a la sexualitat i la reproducció.

Les dones hem après històricament a estar a disposició de facilitar el gaudi masculí, hem après un model sexual falocentric, basat en la penetració i la reproducció.

Les treballadores sexuals però no enfoquen els seus serveis en la reproducció, però sí en el gaudi del client.

	<p>La prostitució esdevé una sortida laboral per moltes dones que es troben en una situació de pobresa.</p> <p>Moltes situacions quotidianes es basen en la dicotomia de dominar o que et dominin, o guanyes o perds.</p> <p>Estructures socials com el capacitisme, el masclisme o el racisme, aporten poder a l'agressor, legitimen els seus actes contra les persones que viuen aquesta realitat i per tant, normalitzen i permeten la violència.</p> <p>La primera de les cinc tècniques que detecta Berit Ås és la invisibilització, una forma molt comú de silenciar a algú, de no tenir en compte els seus pensaments, paraules, necessitats, anhels.</p>
--	--